

Onsdag den 15. januar 2014 (D)

1

39. møde

Onsdag den 15. januar 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).
(Se nedenfor).

2) Eventuelt: 1. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.01.2014).

1) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V)

Mener ministeren, at udvidelsen af ghettokriterierne, jf. lovforslag nr. L 45, der blev vedtaget den 19. december 2013, giver bedre mulighed for at identificere boligområder med problemer af en karakter som set i f.eks. Motalavej i Korsør i de seneste uger?

(Spm. nr. S 764).

2) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V)

Hvilket af de fem nugældende ghettokriterier mener ministeren ville være bedst i forhold til at identificere f.eks. de problemer, der er i et boligområde såsom Motalavej i Korsør?

(Spm. nr. S 765).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at utilpassede unge indvandrere drengene flere steder i landet, bl.a. omkring Motalavej i Korsør, driver gæk med politiet og lovlydige borgere, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at dæmme op for problemerne?

(Spm. nr. S 758. Medspørger: Martin Henriksen (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Hvad er ministerens holdning til episoderne omkring Motalavej i Korsør, hvor utilpassede unge gennem længere tid har chikaneret borgerne, herunder brugerne af et værested for psykisk syge, hvorfor værestedet er blevet lukket?

(Spm. nr. S 762).

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at grupper af utilpassede unge hærger områder, som det f.eks. er sket på Motalavej i Korsør, og chikanerer borgerne i et omfang, så de tvinges til at flytte og offentlige institutioner og forretninger lukkes?

(Spm. nr. S 763).

6) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Mener ministeren, at en station i Holeby vil skabe bedre vilkår for den enkelte borger og erhvervslivet på Sydlolland, når Femern Bælt-forbindelsen er etableret?

(Spm. nr. S 740).

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Er ministeren enig med statsministeren i, at »Fair Løsning« duer, som statsministeren udtalte ved sin tiltræden, eller med finansministeren, der mener, at »Fair Løsning« er katastrofalt underfinansieret, og er det på grund af loyalitetshensyn over for statsministeren, at ministeren vælger at gengive statsministerens holdning i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 ved at påstå, at »Fair Løsning« var »fuldt finansieret«?

(Spm. nr. S 747. Medspørger: Mads Rørvig (V)).

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V)

Fortryder ministeren, at han beskyldte fhv. finansminister Claus Hjort Frederiksen for at være for opfindsom i vurderingen af Socialdemokraternes og SF's katastrofalt underfinansierede økonomiske plan »Fair Løsning« i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013?

(Spm. nr. S 749. Medspørger: Jakob Engel-Schmidt (V)).

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V)

Er det ministerens holdning, at »Fair Løsning« fuldt implementeret ville have gavnet væksten i Danmark?

(Spm. nr. S 751. Medspørger: Torsten Schack Pedersen (V)).

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til at gøre noget ved de urimelige stigninger, som landets realkreditinstitutter har overvæltet på deres kunder i form af stærkt forhøjede bidragssatser og kursskæring på ejendoms lån?

(Spm. nr. S 754).

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Hvad agter ministeren at gøre for de borgere, der har oplevet store personlige og materielle konsekvenser af stormfloden i december 2013?

(Spm. nr. S 757).

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Mener ministeren, at det er betryggende for tilliden til regeringen, at ministeren i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 påstod, at »Fair Løsning« var »fuldt finansieret«, når »Fair Løsning« ifølge finansministeren er katastrofalt underfinansieret? (Spm. nr. S 748. Medspørger: Mads Rørvig (V)).

13) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V)

Mener ministeren, at den vurdering af »Fair Løsning«, som blev foretaget af VK-regeringen, og som finansministeren har henvist til, er retvisende, og vil ministeren i modsat fald bede finansministeren foretage en ny vurdering?

(Spm. nr. S 750. Medspørger: Jakob Engel-Schmidt (V)).

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V)

Vil ministeren tage initiativ til at indføre et loft over antallet af interne møder i det offentlige, eventuelt som en forsøgsordning på ministerens eget område, som han foreslog i et interview med Altinget.dk den 26. januar 2011, og som man må formode var et element i den katastrofalt underfinansierede socialdemokratiske plan for Danmarks økonomi, »Fair Løsning«?

(Spm. nr. S 752. Medspørger: Torsten Schack Pedersen (V)).

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig, set i forhold til at rigtig mange pensionister med store friværdier i deres ejendomme tilsyneladende nægtes lån i deres friværdi og dermed kun har dyre forbrugslån i bankerne som eneste alternativ?

(Spm. nr. S 755).

de i forbindelse med identitetsmisbrug samt ophævelse af markeringer i CPR om forskerbeskyttelse)).

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Lovforslag nr. L 111 (Forslag til lov om ændring af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler). (Indskrænkning af salgs- og anvendelsesperiode for fyrværkeri, ændring af gebyrordning m.v.))

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 112 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om våben og eksplosivstoffer, lov om politiets virksomhed og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.)),

Lovforslag nr. L 113 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpet indsats mod kørsel i påvirket tilstand m.v.)) og

Lovforslag nr. L 114 (Forslag til lov om ændring af lov om visse fonde og visse foreninger. (Forhøjelse af beløbsgrænsen for små fonde, udvidet adgang til uddeling af gaver, indsigt i fonde og foreningers årsregnskaber m.v.))

Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF):

Beslutningsforslag nr. B 37 (Forslag til folketingsbeslutning om en rocker- og bandepakke).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:01

Samtykke til behandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det punkt, som er opført som nr. 2 på dagsordenen i dag, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette samtykke som givet.

Det er givet.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Mødet er åbnet.

Til Folketingets dagsorden er der i dag følgende meddelelser:

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 107 (Forslag til lov om Danmarks Innovationsfond),

Lovforslag nr. L 108 (Forslag til lov om ændring af lov om teknologi og innovation og lov om offentlige forskningsinstitutioners kommercielle aktiviteter og samarbejde med fonde. (Ændringer som følge af lov om Danmarks Innovationsfond m.v.)) og

Lovforslag nr. L 109 (Forslag til lov om ændring af lov om forskningsrådgivning m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om Højteknologifonden. (Ændringer som følge af lov om Danmarks Innovationsfond)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 110 (Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister. (Tildeling af nyt personnummer i særlige tilfæl-

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg skal meddele, at de af Louise Schack Elholm fra Venstre under nr. 1 og nr. 2 opførte spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter efter ønske fra spørgeren udgår af dagsordenen, og at spørgsmålene tages tilbage.

Jeg skal endvidere meddele, at de af Karsten Lauritzen, Venstre, under nr. 4 og nr. 5 opførte spørgsmål til justitsministeren efter ønske fra spørgeren udgår og stilles skriftligt.

Derfor er det første spørgsmål det, der er opført som nr. 3 på dagsordenen. Det er til justitsministeren, og det er stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 764

1) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at udvidelsen af ghettokriterierne, jf. lovforslag nr. L 45, der blev vedtaget den 19. december 2013, giver bedre mulighed for at identificere boligområder med problemer af en karakter som set i f.eks. Motalavej i Korsør i de seneste uger? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:02

Spm. nr. S 765

2) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvilket af de fem nugældende ghettokriterier mener ministeren ville være bedst i forhold til at identificere f.eks. de problemer, der er i et boligområde såsom Motalavej i Korsør?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:02

Spm. nr. S 758

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: Martin Henriksen (DF)):

Hvad er ministerens holdning til, at utilpassede unge indvandrerdrænge flere steder i landet, bl.a. omkring Motalavej i Korsør, driver gæk med politiet og lovlydige borgere, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at dæmme op for problemerne?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Værgo til hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:02

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til, at utilpassede unge indvandrerdrænge flere steder i landet, bl.a. omkring Motalavej i Korsør, driver gæk med politiet og lovlydige borgere, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at dæmme op for problemerne?

Kl. 13:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:03

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at området omkring Motalavej jo er et område, der har været opmærksomhed om tidligere. Det er også et område, som jeg i min tidligere egenskab af social- og integrationsminister selv har haft fornøjelsen af at være nede at besøge, fordi det netop er et område, som har nogle særlige problemstillinger, der gør, at både kommune og politi naturligvis skal gøre, hvad de kan, for at få orden på gemytterne, så der kan være ro og orden for den almindelige borger, som ikke ønsker ballade.

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at det med de utilpassede unge ikke er i orden. Derfor kræver det jo også, at der både fra kommunens side og fra politiets side sættes ind med en bredspektret indsats, at man får forældrene gjort bevidst om deres ansvar i de her sager, og at man arbejder og trækker på samme hammel med hensyn til at få unge, som er helt ude på et galt spor, rettet ind. For hvis unge tror, at de kan chikanere og rende rundt og lave ballade og dermed blive et eller andet sejt og stort, så tager de fejl. De her unge mennesker har til gengæld alle tiders mulighed for som børn og unge, der vokser op i Danmark, at få en rigtig god fremtid. Vi har gratis uddannelser, vi har en masse muligheder, og de muligheder synes jeg at de unge skulle tage at fokusere på. Og det er det, som vi skal sørge for at de voksne, der er omkring dem, retter dem ind til.

Uacceptabel adfærd skal på ingen måde tolereres, og det starter jo tit i det små. Derfor er den indsats, jeg selv synes er vigtig i forhold til det her, at sætte ind dér, hvor det begynder at skride bare lidt. Når den uacceptable adfærd, når den asociale adfærd betyder, at børn og unge fuldstændig chikanerer og smadrer et område eller gør folk utrygge, så er man nået langt ud. Vi skal sørge for at sætte ind tidligt, allerede når der begynder at tegne sig et billede. Derfor er der jo et meget, meget tæt og koordineret samarbejde mellem politi og lokale myndigheder, mellem skole og de voksne, som er i sådan et område, og det skal der være.

Glædeligvis, vil jeg gerne sige, er det også mit indtryk, at man i området omkring Motalavej, som der har været en del debat om, og hvor der har været problemer, lige nu har situationen under kontrol. Det er jo heldigvis det, der sker, nemlig at når vi ser nogle af de her situationer løbe løbsk, så er der fokus på det, så hjælper indsatsen også, og det har vi også set i den her sag.

Kl. 13:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:05

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal sige for mit vedkommende og for Dansk Folkepartis vedkommende, at det er meget urovækkende med de billeder, man også har set i tv, fra det, der foregår rundt omkring i de her bebyggelser, bl.a. på Motalavej. Her ser det ud, som om der er nogle grupperinger – først og fremmest bestående af indvandrerdrænge – der driver gæk med myndighederne. De er ligeglade med politiet og gør i virkeligheden nar ad politiet og politiets manglende muligheder for at gribe ind, manglende ressourcer til at kunne gribe ind. Jeg håber, det er noget, regeringen tager rigtig alvorligt, og jeg er glad for det, ministeren signalerer, nemlig at der skal gøres noget ved det.

Jeg er meget optaget af, at det så også følges op af handling, altså at der er lighedstegn mellem det, ministeren siger, og det, man gør fra regeringens side. Og jeg tror altså, der desværre er en del beboere, ikke bare omkring Motalavej, men også i Gellerupområdet, i Vollsmose og på Nørrebro, som ikke er så trygge ved at bo der – for ikke at sige, at de er meget utrygge – specielt ved at bo tæt på, hvor de her uroligheder foregår. Og der mener jeg det er ministerens opgave og regeringens opgave at komme de pågældende til undsætning.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren kan bekræfte, at mange borgere ikke kan få den nødvendige hjælp, når unge ballademagere sætter hårdt mod hårdt over for myndighederne, hvorefter politiet så, som på Motalavej, opgiver at holde dem i skak. Så vil jeg også spørge ministeren: Hvad skal borgerne så gøre i sådan nogle tilfælde, når politiet opgiver at forsvare dem og forsvare deres kvarter på grund af manglende ressourcer i dagligdagen?

Kl. 13:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig er glad nok for, at spørgeren hæfter sig ved, at jeg ikke synes, at de her ting er i orden. Men jeg vil sige: Det er jo ikke nogen ny holdning i regeringen. Og derfor har den tidligere justitsminister og regeringen som sådan jo også lagt navn til flere aftaler, som præcis skulle styrke indsatsen over for utilpassede unge. Det har jeg selv haft fornøjelsen af at sidde og gøre i Social- og Integrationsministeriet, men det har sådan set også været en del af de politiforhandlinger, der har været.

Der har man haft en aftale, som ligger i flerårsaftalen, som er lavet for politiet, hvor man har prioriteret ressourcer til lige præcis at styrke indsatsen i de særligt udsatte boligområder, der er mest belastet af kriminalitet. Og den indsats – det er jeg så rigtig glad for at kunne sige – har sådan set båret frugt. Da Rigspolitiet sidste år offentliggjorde tal for kriminalitetsudviklingen i de her særligt udsatte boligområder, kunne der konstateres et fald i kriminaliteten på 12,7 pct. Så det, vi gør, virker altså. Og vi skal have mere af det.

Kl. 13:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg håber jo så, at de borgere, der bor omkring Motalavej, omkring Gellerupplanen og omkring Vollsmose er enige med ministeren i, at det er blevet bedre. Jeg må sige, at det ikke er mit indtryk, at det er sådan. Det er mit indtryk, at man klapper i, at man ikke tør konfrontere de pågældende. Når ikke engang politiet tør, hvordan skulle borgerne så kunne gøre det?

Derfor synes jeg, at ministeren må forholde sig til virkeligheden. Det er jo fint, at der foretages nogle initiativer, men hvad er virkeligheden for borgerne i det daglige? Hvad er virkeligheden f.eks. omkring Motalavej? Ja, det er jo, at de sindslidende, som har haft et værested på Motalavej, skal fjernes, fordi nogle unge indvandrerbøller altså truer dem væk. Hvad vil ministeren gøre for at komme borgerne til undsætning, så det ikke sker?

Kl. 13:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige: Mennesker, som er psykisk sårbare, skal man passe ekstra godt på. Og derfor er der selvfølgelig også et særligt beskyttelsesbehov i forhold til dem. Og jeg kan godt forstå, at den gruppe borgere har følt sig generet, hvis de ikke har kunnet få lov at være i fred. Det er fuldstændig uacceptabelt, at det er det, der er sket.

Omvendt har jeg også respekt for den kommunale beslutning, som jo altså så har været at lukke værestedet, simpelt hen af hensyn til de her mennesker, som er psykisk sårbare. Så må man tage hånd om de andre problemer først og fremmest. Man skal ikke tage de mennesker, som er psykisk sårbare, og holde dem foran sig som en eller anden form for skjold. Man må gribe nælden om dens rod, og så må man se, hvad man kan gøre bagefter.

Men jeg vil blot lige slå fast en gang til, at vores indsats altså virker. Ud af de her 34 boligområder, som er udpeget til at være særligt udsatte boligområder, er der 21 boligområder, hvor kriminaliteten i 2012 var enten lavere eller på niveau med landsgennemsnittet. Bare for at slå fast: Der er altså taget rigtig godt hånd om indsatsen derude. Og den indsats skal vi fortsætte.

Kl. 13:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Til dette spørgsmål er det meddelt, at der er en medspørger, nemlig hr. Martin Henriksen. Hr. Martin Henriksen har to spørgsmål – i første omgang er der 1 minut til spørgsmålet og 1 minut til svaret, og i anden omgang er der ½ minut til spørgsmålet og ½ minut til svaret fra ministeren. I første omgang er der 1 minut til hr. Martin Henriksen, værsgo.

Kl. 13:10

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, formand. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren er interesseret i at lave en kortlægning af problemets omfang. Vi ved jo, at der er bestemte områder i Danmark, hvor det desværre ikke er politiet, der sætter dagsordenen, men hvor det er forskellige unge bøller, bander osv., som rent faktisk er i stand til at true sig til at have magten, og når de føler for det, kan de simpelt hen udvise en adfærd, der gør, at f.eks. politiet og ambulancefolk ikke tør rykke ind i området, og det er jo ikke hensigtsmæssigt.

Så vil ministeren lave en kortlægning af, hvor udbredt det rent faktisk er i Danmark? Det synes jeg kunne være rart at få et klart svar på.

Kl. 13:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det vil vi gerne, og det er vi allerede i gang med, og vi gør det på flere forskellige strækninger. Vi gør det i forhold til de her socialt udsatte boligområder, men vi gør det også i forhold til unge, som ligesom de her mennesker er havnet i noget kriminalitet. Det kan også være unge, som er på vej ud i noget andet skidt, som måske er på vej ud i en ekstremistisk udvikling.

Når vi kigger på, hvad for nogle bevæggrunde de her unge har, kan vi se, at det typisk er de samme ting, der går igen: dårlig forældreopbakning, eventuelt et hashmisbrug eller misbrug af andre stoffer, en masse skift i skolegangen, at man ikke kan finde ud af at følge med, og manglende opbakning i hjemmet. Det vil sige, at når vi kigger på, hvad det er, der får unge mennesker til at fejle og til enten at havne i kriminalitet eller havne et sted, hvor de er interessante for dem, der rekrutterer folk til de ekstremistiske dele af Danmark, uanset om det er højre-, venstre- eller religiøs ekstremisme, så er det sådan set de samme sociale faktorer, der gør sig gældende.

Derfor har vi igangsat kortlægningen, som handler om kriminaliteten – den ligger hos mig som justitsminister – men vi har også igangsat et stort kortlægningsprojekt vedrørende de antidemokratiske kræfter her i landet. Det igangsatte jeg selv i min tid som social- og integrationsminister, det bliver nu fortsat under den nuværende minister, fru Annette Vilhelmsen, og det vil være klar til offentliggørelse i, jeg tror det er juni måned 2014, hvor man har fokus på, hvad der er af højreekstremistiske, venstreekstremistiske og religiøse kræfter i Danmark, for vi skal sætte ind alle de her steder for at undgå, at børnene og de unge handler i klørerne på de her kræfter.

Kl. 13:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen i anden runde – der er ½ minut.

Kl. 13:12

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg skal bare høre, om jeg har forstået det rigtigt. Det, ministeren er i gang med at lave, er simpelt hen en kortlægning, og når det bliver oversendt til Folketinget, vil vi være i stand til at slå op og se, konkret i hvilke områder ambulancer ikke kan rykke ind, hvor politiet ikke kan rykke ind, hvor det er bander og lignende, der sætter dagsordenen. Det bliver simpelt hen sat ind på et kort, som bliver oversendt til Folketinget, så vi er i stand til at se, hvor politiet har kontrollen, og hvor politiet ikke har kontrollen. Er det sådan, det skal forstås?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:13 have flere forskellige lag af de her informationer, for statistikken kan ikke altid bare tale sandt; man bliver nødt til også at supplere med, hvad folk rent faktisk har følt, og hvad de har oplevet.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, så har jeg nok ikke formuleret mig helt heldigt. Jeg vil egentlig ikke sige, at der er områder i Danmark, hvor der er lovløshed. Der kan være situationer, hvor politi eller brandvæsen har behov for forstærkning for at rykke ind, men det er ikke sådan, at man ikke rykker ind.

Det er sådan, at hvis det bliver konstateret, at der er de problemer, bliver der sat ind med en massiv indsats, og det skal den også være, for dem, som arbejder i politiet, dem, der kører i vores brandbiler, og dem, der kører i ambulancerne, skal selvfølgelig vide, at når de rykker frem for at komme borgere til undsætning, gør vi, hvad vi kan for at beskytte dem. Og er der anslag til, at der er nogle, som ikke vil acceptere deres myndighedsudøvelse, så kommer vi efter dem.

Men til gengæld vil jeg give et løfte om, at hvis de her ting finder sted, vil hr. Martin Henriksen finde mig som sin allierede i kampen for at gøre noget ved det. Men jeg vil gerne afkræfte, at vi som sådan har lovløse områder. Politiet kan altid godt rykke ind – nogle gange skal der bare flere til.

Kl. 13:13

Kl. 13:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så skal vi tilbage til spørgeren og den sidste runde. Der er ½ minut til spørgsmål og ½ minut til svar. Hr. Peter Skaarup. Værsgo.

Kl. 13:14

Peter Skaarup (DF):

Som jeg var inde på tidligere, synes jeg, det virker lidt, som om ministeren har én virkelighedsopfattelse, nemlig at der er faldende kriminalitet, at der ikke er så store problemer – det er lidt det, jeg hører ministeren sige – som der har været, mens den virkelighedsopfattelse, der så er, når man hører fra forretningsdrivende og beboere, f.eks. i området omkring Motalavej, er en helt anden.

Jeg synes egentlig, det er lidt tankevækkende, at ministeren måske baserer sig på officielle tal fra anmeldelser, hvor beboerne baserer sig på, at de faktisk ikke tør anmelde, de tør ikke konfrontere de bøller, der generer dem, med deres dagligdag i virkeligheden.

Kunne det være en af forklaringerne på, at der er de her to virkelighedsopfattelser? For det kommer jo ikke af ingenting – det kommer jo ikke af ingenting, når der står nogle bøller og fyrer fyrværkeri af sted direkte mod borgere, politiet og andre, der prøver på at passe deres arbejde.

Kl. 13:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det var ½ minut, men ministeren har også ½ minut. Værsgo.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg jo ikke kan afvise, at der kan være tale om mørketal, for det kan naturligvis godt finde sted, at mennesker bliver udsat for noget og så ikke ønsker at gå videre med det, fordi de enten føler sig truede, er bange eller bare tænker: Nå, men det sker jo hele tiden, det kan da være det samme.

Derfor supplerer vi jo også vores almindelige statistik, hvor vi altså kigger på, hvor mange sigtelser der bliver rejst, og hvor mange anmeldelser der er, med en offerundersøgelse, hvor vi laver interviewundersøgelser. Vi interviewer danskerne for at høre, om de selv synes eller føler, at de har været udsat for noget. Derfor prøver vi at

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Dermed er spørgsmålet nr. 3 afsluttet.

Da spørgsmål nr. 4 og 5 er udgået til skriftlig besvarelse, går vi videre til spørgsmål nr. 6 på dagsordenen. Det er til transportministeren, og det er stillet af hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 762

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad er ministerens holdning til episoderne omkring Motalavej i Korsør, hvor utilpassede unge gennem længere tid har chikaneret borgerne, herunder brugere af et værested for psykisk syge, hvorfor værestedet er blevet lukket?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 13:16

Spm. nr. S 763

5) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at grupper af utilpassede unge hærger områder, som det f.eks. er sket på Motalavej i Korsør, og chikanerer borgerne i et omfang, så de tvinges til at flytte og offentlige institutioner og forretninger lukkes?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 13:16

Spm. nr. S 740

6) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at en station i Holeby vil skabe bedre vilkår for den enkelte borger og erhvervslivet på Sydlolland, når Femern Bælt-forbindelsen er etableret?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 13:16

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand. Mener ministeren, at en station i Holeby vil skabe bedre vilkår for den enkelte borger og erhvervslivet på Sydlolland, når Femern Bælt-forbindelsen er etableret?

Kl. 13:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, 2 minutter.

Kl. 13:16

Transportministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg vil tillade mig lige at give nogle baggrundsplysninger først. I grundløsningen for udbygningen af jernbanestrækningen mellem Ringsted og Rødby er der lagt op til, at der bygges en nødstation ved Holeby. Den er til brug i tilfælde, hvor Femernforbindelsen må lukke. Der er undersøgt et tilvalg, hvor nødstationen i Holeby udbygges til en passagervendt station. Det skyldes, at stationen ved Rødby Havn nedlægges med etableringen af Femern Bælt-forbindelsen, og det tror jeg også er baggrunden for spørgsmålet.

Banedanmark har skønnet, at en passagervendt station vil koste 62 mio. kr. i 2012-priser. Dertil kommer udgifter til at udskifte den eksisterende bro over Sydmotorvejen. Broen har en begrænset bæreevne, og for at busser kan benytte den mest direkte forbindelse mel-

lem Rødby og en ny station ved Holeby, skal broen derfor udskiftes. Vejdirektoratet har skønnet omkostningerne til at være omkring 14 mio. kr. I alt vil udgiften dermed være 76 mio. kr. Og som et egentligt svar på spørgsmålet vil jeg sige, at det i udgangspunktet ville være bedre for borgere og erhvervsliv på Sydlolland at have en station i Holeby end ikke at have en.

Men vi er også nødt til at forholde os til udgifterne. I en samfundsøkonomisk vurdering af stationen konkluderer Banedanmark, at det ikke kan afvises, at det kan være samfundsøkonomisk rentabelt at anlægge en ny station. Banedanmark konkluderer desuden, at bolig- og erhvervsudviklingen i området omkring stationen vil være afgørende for stationens økonomiske rentabilitet. I udgangspunktet er jeg positivt indstillet over for stationen, men det er en forudsætning, at den skal kunne finansieres inden for de økonomiske rammer, der ligger for Femern Bælt-projektet.

Banedanmark undersøger i øjeblikket, om det er muligt at optimere processen omkring udbud og kontraktindgåelse for udbygningen af Ringsted-Rødby. Der ville i så fald kunne frigøres midler inden for de forudsatte økonomiske rammer for Femern Bælt-projektet til at finansiere de tre tilvalgsløsninger. Når Banedanmarks undersøgelser er afsluttet – og det skal vi vente på; det er altid en god idé – vil jeg drøfte sagen med forligsparterne bag Femern Bælt-projektet.

Kl. 13:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er Femern Bælt-forbindelsen jo et milliardprojekt, og det rækker langt ud i fremtiden, og derfor synes jeg, man bør se Femern Bælt-forbindelsen i et bredere perspektiv og også se på, hvilke positive virkninger vi kan skabe for de omkringliggende områder på Lolland. Lolland Kommune mener jo også, at en mulig af- og påstigning i Holeby vil være et stort fremskridt og et positivt element, for netop en station i Holeby vil være fint i tråd med kommunens planer om erhvervs- og boligområdet ved Holeby, og i kommunen er der også visioner om, at der på den måde kan skabes et trafikalt knudepunkt i Holeby. En station i Holeby vil være med til at skabe bedre forbindelser i området, hvor det bliver nemmere at komme til og fra, og det er også relevant, fordi Lolland-Falster Airport – og det hedder det; det er ikke en flyveplads, det er en airport – ikke ligger langt derfra.

På den baggrund vil jeg godt spørge ministeren om ministerens egen holdning. Mener ministeren, at vi har en forpligtelse til at støtte op om kommunens forsøg på at styrke området, så vi kan udnytte udviklingen i området – i et yderområde som netop Sydlolland?

Kl. 13:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:19

Transportministeren (Pia Olsen Dyhr):

Som jeg netop gjorde opmærksom på i min besvarelse af det første spørgsmål, er jeg meget optaget af, at der også kommer byudvikling i området, for så kan en station sådan set også økonomisk hænge sammen, og så giver det rigtig god mening.

Jeg tror, det er vigtigt, at man er opmærksom på, at det er et område, der har brug for erhvervsudvikling, og et af de gode elementer ved Femern Bælt-projektet har jo også været, at vi under VVM-processen har haft mulighed for at etablere tunnelarbejdspladser i Rødby. Det har sådan set betydet, at vi kan skabe nogle arbejdspladser lokalt, bl.a. ved at anlægge veje, ved at sørge for, at det er lokale entreprenører, der vinder udbuddene, fordi udbuddene er af en størrel-

sesorden, så de kan levere. Og i den forbindelse er jeg opmærksom på erhvervsudviklingen, og jeg er også opmærksom på, at en station vil have positive effekter. Men jeg er også nødt til at afvente den rapport, der kommer fra Banedanmark, så vi har det bedst mulige beslutningsgrundlag.

Kl. 13:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen, ½ minut.

Kl. 13:20

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men det, ministeren taler om, er jo anlægsfasen, og Femern Bælt-forbindelsen skulle gerne række meget længere ud end anlægsfasen, langt ud i fremtiden. Derfor vil man jo ved etablering af en station i Holeby virkelig kunne udnytte den her milliardinvestering, der foretages i forbindelse med Femern Bælt-forbindelsen, til også at skabe bedre vilkår for den enkelte borger i området og for erhvervslivet på Lolland. Og som ministeren også var inde på, er Lolland jo et udsat område, hvor beskæftigelsen er lav, og hvor der etableres få nye arbejdspladser og virksomheder. Derfor kan gode transportmuligheder styrke erhvervslivet, fordi det så bliver nemmere at tiltrække ressourcestærke ansatte til virksomhederne i området.

Derfor vil jeg spørge: Mener ministeren ikke, at Femern Bælt-forbindelsen vil kunne udnyttes bedre og til fulde, ved at der anlægges en station i Holeby?

Kl. 13:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:21

Transportministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg er meget positivt indstillet over for at etablere en station i Holeby, hvis det samfundsøkonomisk giver mening. Vi har lige haft Produktivitetskommissionen, der tidligere har kritiseret os for, at vi ikke har været opmærksomme på de samfundsøkonomiske effekter af det her. Det er jeg optaget af.

Samtidig er jeg ligesom spørgeren også optaget af, at vi har nogle dele af Danmark, der trafikalt ikke er så fordelagtigt stillet som andre dele af Danmark. Og derfor forstår jeg godt spørgerens ønske om, at jeg lige nu og her lover, at der kommer en station i Holeby. Men jeg vil også gerne have det til at hænge sammen med, at vi netop får den her gode forbindelse og sørger for, at flest mulige mennesker vælger toget. Det kræver også, at toget kan køre hurtigt.

Men jeg er sådan set i princippet positivt indstillet.

Kl. 13:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Sidsterunde af spørgsmål på ½ minut. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Der er bare et meget stort antal arbejdspladser i Københavnsområdet, som også borgere og pendlere fra Lolland benytter sig af og er ansat ved, og med en station i Holeby vil man kunne skabe en større sammenhæng og koble Lolland og Københavnsområdet tæt sammen, og det bliver på den måde nemmere at være pendler fra Lolland-Falster og i virkeligheden også omvendt, hvis man har en station i Holeby. Det kan på den måde også tilskynde pendlere og borgere til at bosætte sig på Lolland, når de hurtigere og nemmere kan komme til København.

På den baggrund vil jeg godt spørge ministeren, om ikke en station i Holeby giver bedre transportmuligheder til København for pendlere og dermed kan bevirke og sikre en udvikling i området.

Kl. 13:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:23

Transportministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jo, jeg er enig med spørgeren i, at det vil sikre udvikling i et område som Lolland, som i den grad, må man sige, har brug for yderligere vækst set i forhold til de vækstrater, der er der lige nu. Jeg er også positivt indstillet over for etableringen af en station, hvis det samfundsøkonomisk hænger sammen og der faktisk er passagerer, der stiger på toget. Vi har tidligere været nødt til at lukke Gedserbanen, fordi der ikke var passagerer nok, jeg tror, det var 112 passagerer i døgnet, der benyttede sig af en bane til 200 mio. kr. Og derfor er det jo også vigtigt for os at balancere de her hensyn.

Når det er sagt, er jeg positivt indstillet over for det. Jeg er meget optaget af, at det ikke kun er storbyerne i Danmark, der får fordele af bedre togforbindelser. Derfor har regeringen jo også lige i går indgået et meget stort forlig på 28,5 mia. kr. med Enhedslisten og Dansk Folkeparti; vi bruger penge fra olien til at udbygge toget i hele Danmark, og det kommer også Sjælland til gode. Og derfor er jeg jo ligesom spørgeren begejstret for, at vi kan skabe gode togforbindelser for danskerne.

Kl. 13:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Så er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er spørgsmål nr. 7 på dagsordenen. Det er til erhvervs- og vækstministeren, og det er stillet af hr. Torsten Schack Pedersen med hr. Mads Rørvig som medspørger.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 747

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V) (medspørger: **Mads Rørvig** (V)):

Er ministeren enig med statsministeren i, at »Fair Løsning« duer, som statsministeren udtalte ved sin tiltræden, eller med finansministeren, der mener, at »Fair Løsning« er katastrofalt underfinansieret, og er det på grund af loyalitetshensyn over for statsministeren, at ministeren vælger at gengive statsministerens holdning i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 ved at påstå, at »Fair Løsning« var »fuldt finansieret«?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren for oplæsning. Værsgo.

Kl. 13:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det.

Er ministeren enig med statsministeren i, at »Fair Løsning« duer, som statsministeren udtalte ved sin tiltræden, eller med finansministeren, der mener, at »Fair Løsning« er katastrofalt underfinansieret, og er det på grund af loyalitetshensyn over for statsministeren, at ministeren vælger at gengive statsministerens holdning i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 ved at påstå, at »Fair Løsning« var fuldt finansieret?

Kl. 13:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren har 2 minutter.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg er enig med statsministeren i, at den form for vækstpolitik, der ligger til grund for »Fair Løsning«, duer. Hvis spørgeren slår op i »Fair Løsning 2020«, vil han se, at de første ord er:

»Først skal vi have gang i væksten og styrke konkurrenceevnen. Uden ny vækst får vi ikke Danmark ud af krisen og ind i et nyt op-sving.«

Det er lige præcis, hvad vi har gjort, og det er det, der ligger til grund for regeringens vækstpolitik. Det er en vækstpolitik, der på en og samme gang er både ambitiøs og balanceret.

Vi har styrket rammevilkårene for virksomhederne både med en skattereform i 2012 og med »Vækstplan DK« i 2014, og vi skaber med folkeskolereformen, udspillet om erhvervsskolerne og vores ambitiøse uddannelsesmålsætninger grundlaget for, at alle danskere fremover skal have del i den økonomiske vækst.

Så ja, jeg er enig med statsministeren, og jeg har aldrig hørt, at finansministeren har sagt det, som spørgeren henviser til. »Fair Løsning« blev vurderet af Finansministeriet under den tidligere regering, og det har den nuværende finansminister henvist til. Hvis det skal uddybes, må spørgeren henvende sig til finansministeren.

Som erhvervs- og vækstminister er jeg optaget af at skabe vækst og arbejdspladser, og der er i »Fair Løsning« en lang række væksttiltag. Der er både tiltag, der styrker væksten på kort sigt, og mere langsigtede tiltag, som øger den strukturelle vækst.

Effekten af de mange væksttiltag, der indgår i »Fair Løsning«, indgår ikke, når »Fair Løsning« bliver vurderet. Det gør den ikke, fordi det er svært at kvantificere effekterne, men det gør jo ikke, at forslagene af den grund er dårlige. Jeg tænker her f.eks. på ambitionen om at styrke konkurrencen, som er en del af »Fair Løsning«. Det har vi fulgt op på med et konkurrencepolitisk udspil og kommer til at arbejde videre med, når der kommer anbefalinger fra bl.a. Produktivitetskommissionen.

Det har vi i »Fair Løsning« kaldt en strategisk erhvervspolitik, og vi har fulgt op på det med regeringens offensive erhvervspolitik, hvor vi bl.a. med nedsættelsen af vækstteams m.v. styrker vækstvilkårene for erhverv med information og international konkurrencekraft.

Så når alt det her er sagt, vil jeg sige, at arbejdsdelingen er klar. Det er finansministeren og hans ministerium, der står for de samfundsøkonomiske konsekvensberegninger og skøn og usikkerheder i den forbindelse.

Kl. 13:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen, 2 minutter.

Kl. 13:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ville jo ønske, at ministeren havde læst lidt mere op fra indledningen til »Fair Løsning«, for der står, at udfordringerne er store og faldgruberne er mange, og det kan man vist roligt sige er det, som finansministeren har forholdt sig til. For det, erhvervs- og vækstministeren siger til mig, er, at det skal jeg spørge finansministeren om. Men det har jeg jo gjort. Jeg har spurgt finansministeren, om finansministeren er enig med erhvervs- og vækstministeren i, at »Fair Løsning« var fuldt ud finansieret, som erhvervs- og vækstministeren påstod i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013. Og det svar, jeg får af finansministeren, er, at han henviser til sit tidligere afgivne svar, som viser, at »Fair Løsning« er underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr.

Nu er det her ikke noget tv-program, nu svarer ministeren under ministeransvar, og så vil jeg bare gerne høre ministerens bud på, om

»Fair Løsning« er fuldt ud finansieret eller er underfinansieret, som finansministeren siger, med 22-39 mia. kr.

Kl. 13:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, et halvt minut.

Kl. 13:28

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Nu svarede jeg bare på det første spørgsmål, som spørgeren havde stillet, og så tror jeg, at hans næste spørgsmål var det, som han så kom ind på mundtligt her. Så tillad mig bare at sige, at det, jeg svarede på først, var det spørgsmål, der var blevet stillet. Så det er der ingen grund til at blive vred over.

Så blev der stillet spørgsmålet, hvad beregningerne bygger på i forbindelse med »Fair Løsning«. »Fair Løsning« er et politisk udspil, som er lavet, på grundlag af at det skal være fuldt ud finansieret. Det var den måde, det blev tilrettelagt på i sin tid, da mit parti var i opposition.

Hvad angår den måde, man så laver samfundsøkonomiske konsekvensberegninger på, så ligger det bare ikke i mit ministerie, og der har spørgeren jo ret i, at det ikke er mig, som er den minister, der skal svare på, hvordan det lige præcis foregik på det tidspunkt. Men i sin tid blev det udarbejdet på et grundlag, hvor det var fuldt ud finansieret.

Kl. 13:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren, et halvt minut.

Kl. 13:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Det blev udarbejdet på en måde, så det var fuldt ud finansieret, siger ministeren. Men så er ministeren jo grundlæggende uenig med finansministeren, og det er også det, der står i mit spørgsmål. Så anerkender erhvervs- og vækstministeren *ikke* finansministerens svar til Folketingets Finansudvalg om, at »Fair Løsning« var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr.

Det er bare besynderligt, at erhvervs- og vækstministeren i tv-programmer underholder med, at det tidligere forslag var fuldt finansieret, mens finansministeren i den samme regering over for Folketingets Finansudvalg siger, at det var underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr.

Normalt taler man jo om, at en regering skal være et kollektiv, og at man gerne skulle få de samme svar, uanset hvem man spørger, men vil erhvervs- og vækstministeren så her i dag indrømme, at han er enig med finansministeren?

Kl. 13:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, et halvt minut.

Kl. 13:30

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen det er jo meget løjerligt: På den ene side beder spørgeren mig om at forholde mig til, hvordan man konsekvensberegner tingene. Så siger jeg, at det fungerer i regeringen på den måde, at det er Finansministeriets modelberegninger. På den anden side spørger man om, hvad Socialdemokratiet og SF i sin tid havde af grundlag for at lave den økonomiske plan, som man gjorde. Og der svarer jeg, at det skete på det grundlag, at den var fuldt ud finansieret.

Lad mig i tillæg til det sige, at skulle man være i tvivl om, at den var fuldt ud finansieret – altså at der var den mindste fare for, at vi ikke fik de penge i kassen, som vi rent faktisk havde budgetteret med – så havde vi jo indført et forsigtighedsprincip, som betød, at

ikke en krone måtte aktiveres, før vi var sikre på, at indtjeningen kom. Så på den måde kunne man være helt sikker på, at skulle der være usikkerheder i forhold til de skøn og det grundlag, der var i den plan, som vi i sin tid lancerede, så ville intet af det blive iværksat, før man var sikker på, at pengene kom hjem. På den måde kunne man være helt tryk ved den plan, der i sin tid blev fremlagt.

Kl. 13:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Til spørgsmålet er der anmeldt en medspørger, så derfor skal vi bede hr. Mads Rørvig om nu at komme til podiet. Der er 1 minut til spørgeren.

Kl. 13:31

Mads Rørvig (V):

Det vækker jo mindelser om et berømt pressemøde, der blev holdt i Irak, med en, vi kalder Komiske Ali, når ministeren sådan krampagtigt forsøger stadig væk at give en puls til »Fair Løsning«. Jeg synes da, det er meget tankevækkende, at ministeren nu holder fast i, at »Fair Løsning« er fuldt finansieret.

Nu er der jo forskel på at udtale sig i 1240K og så udtale sig her nede i Folketingssalen under ministeransvar, det skal jeg bare lige minde ministeren om, så jeg vil spørge ministeren, om ministeren helt seriøst vil gentage det, han sagde i 1240K, nemlig at »Fair Løsning« er fuldt finansieret?

Kl. 13:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren. Der er 1 minut.

Kl. 13:32

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Allerførst kan man jo stille sig op og filosofere over, hvad der er muntært, og hvad der ikke er muntært. Man kan jo sige, at oppositionspolitikere måske 2½ år inde i valgperioden måtte være kommet så langt, at man havde fundet ud af, at valgkampen sidst var overstået. Men bevares, vi tager den da gerne en gang til.

Man stiller spørgsmål om et økonomisk og politisk program, som blev fremlagt af mit parti i sin tid forud for sidste valg. Så svarer jeg på det. Og jeg svarer på, hvordan vi forud for sidste valg tilrettelagde det program. Så spørges der derudover, om man så ønsker at lave konsekvensberegninger det ene eller det andet eller det tredje sted. Og så siger jeg – nu taler jeg som minister under ministeransvar – at det ikke er mig som erhvervs- og vækstminister, som sidder med modelberegningerne og konsekvensberegningerne af det. Det er ovre i Finansministeriet, at det foregår.

Det er jo sådan set et fuldstændig åbent og ærligt svar. Så giver jeg tilmed den oplysning, at skulle man på noget som helst tidspunkt være bekymret for, om nu finansieringen var fuldt ud tilstrækkelig – for det må jo være det, der interesserer på en eller anden måde – ja – men så var der lagt den sikkerhedsventil ind, at vi havde indført et forsigtighedsprincip, der betød, at ikke et eneste tiltag blev aktiveret, før vi var sikre på, at pengene var i kassen.

Kl. 13:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Mads Rørvig. Der er ½ minut.

Kl. 13:33

Mads Rørvig (V):

Ministeren taler utrolig længe ud fra et spørgsmål, der kan svares ja eller nej til. Så jeg prøver bare en gang til: Vil ministeren gentage, at »Fair Løsning« er fuldt finansieret?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren. Der er ½ minut.

Kl. 13:33 Fortryder ministeren, at han beskyldte fhv. finansminister Claus Hjort Frederiksen for at være for opfindsom i vurderingen af Socialdemokraternes og SF's katastrofalt underfinansierede økonomiske plan »Fair Løsning« i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013?

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):
Undskyld, at jeg prøver at nuancere debatten. Men jeg vil godt svare det, som jeg også har sagt: I sin tid byggede vi den økonomiske plan på, at »Fair Løsning« var fuldt ud finansieret. Så svaret er ja.

Kl. 13:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Mads Rørvig for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Dermed er medspørgerens runde opbrugt, og vi går tilbage til spørgeren, der har endnu en runde tilbage. Et halvt minut, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:33

Mads Rørvig (V):
Fortryder ministeren, at han beskyldte forhenværende finansminister Claus Hjort Frederiksen for at være opfindsom i vurderingen af Socialdemokraternes og SF's katastrofalt underfinansierede økonomiske plan »Fair Løsning« i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013?

Kl. 13:36

Torsten Schack Pedersen (V):
Når finansministeren i et svar til Folketingets Finansudvalg siger, at det var underfinansieret, og erhvervsministeren så klynger sig til et udsagn om, at man så nok ikke havde gjort nogle af de ting, der ikke var penge til, kan ministeren så bekræfte, at når Finansministeriets beregninger lægges til grund, så ville »Fair Løsning« ikke være finansieret, hvis man havde gennemført alle de udgiftskrævende forslag? Det er da den naturlige konsekvens af erhvervsministerens udtalelse.

Kl. 13:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, 2 minutter.

Kl. 13:36

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):
Svaret er nej. Jeg har nu heller ikke indtryk af, at hr. Claus Hjort Frederiksen følte sig specielt stødt over det. Så det fortryder jeg ikke. Jeg mener: I forhold til alt, hvad jeg ellers nogle gange har insinueret at hr. Claus Hjort Frederiksen står for, så var det en af de mildte beskyldninger i den kategori. Så nej, det fortryder jeg ikke.

Kl. 13:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, et halvt minut.

Kl. 13:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 13:36

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):
For det første begynder spørgeren at citere finansministeren for alle mulige udsagn, som jeg ikke tror at spørgeren har ret i. Det kan man også se af de spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg mener ikke, at man kan tage finansministeren til indtægt for de ting, der er blevet sagt der. Det er det ene.

Kl. 13:34

Mads Rørvig (V):
Ministeren har jo også ved det foregående spørgsmål bekræftet, at ministeren mener, at »Fair Løsning« er fuldt finansieret, i modsætning til finansministeren, der mener, den er underfinansieret med op til 39 mia. kr. Kan ministeren ikke forklare, hvad forskellen på de to beregninger er? Altså, hvad er det, der gør, at et minus på 39 mia. kr. lige pludselig kan gå i nul?

Kl. 13:36

Det andet er: Hvis vi nu kigger på, hvordan man laver økonomiske beregninger og planer, så ser vi, at der jo ofte sker det, at når de først på et tidspunkt måtte blive realiseret, så gennemregner man alle forudsætninger og alle konsekvenser i forbindelse med de tiltag, man nu engang har tænkt sig at tage. Og det er jo først dér, man for alvor får det fulde billede af, hvordan tingene er. Lad mig give et eksempel, som jeg faktisk synes er udmærket. Eksempelvis havde vi i »Fair Løsning« illustreret, at vi mente, vi kunne spare 2,3 mia. kr. på, at man kunne komme hurtigere igennem videregående uddannelser. I sin tid blev det beregnet til, at det kun kunne give 1 mia. kr. Vi gennemfører en reform, hvor vi nu får 2,2 mia. kr. ind på det. Så det viste sig faktisk, at vi havde ret og andre i sin tid havde uret. Men alt afhænger jo af forudsætningerne for det.

Kl. 13:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, 1 minut.

Kl. 13:37

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):
Det vil jeg gerne, og jeg vil godt prøve at uddybe eksemplet. For det første mener jeg, at det er fejlagtigt hele tiden at tage finansministeren til indtægt for noget. Men igen, for lige at blive ved eksemplet: Vi satte os ned og lavede en økonomisk plan forud for sidste valg og præsenterede den for vælgerne. Det var jo ikke en plan, som var sådan en Venstreluskeplan, hvor man siger, at man vil en masse, og så ikke er særlig konkrete. Vi er meget konkrete – meget konkrete – i forhold til det, vi fremlægger. Vi sagde til danskerne forud for sidste valg, at det ville blive både hårdere og endda også dyrere at være dansker. Vi er meget, meget direkte i forhold til det. Og så er grundlaget, når vi laver sådan en plan, at opstille en lang række forudsætninger for den, og dem skriver vi ind og aktiverer så en økonomisk gevinst i forhold til det. Men igen: Alt afhænger jo af, lige præcis under hvilke forudsætninger man aktiverer et sådant tiltag.

Kl. 13:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak til ministeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 8. Det er ligeledes til erhvervs- og vækstministeren, det er stillet af hr. Mads Rørvig, og også her er der anmeldt en medspørger, nemlig hr. Jakob Engel-Schmidt, ligeledes fra Venstre.

Kl. 13:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Mads Rørvig, ½ minut.

Spm. nr. S 749

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V) (medspørger: **Jakob Engel-Schmidt** (V)):

Kl. 13:38

Mads Rørvig (V):

Det er jo en ren tilståelsessag for ministeren her i dag. Vi kan jo se sort på hvidt i et svar til Finansudvalget fra finansministeren, at »Fair Løsning« er underfinansieret med op til 39 mia. kr. – sort på hvidt. Så jeg synes, det er en lidt mærkelig debat, og man får erindringer om det irakiske pressemøde med Komiske Ali, der desperat holdt fast i en sandhed, som alle andre end Komiske Ali selv kunne se ikke var rigtig. Altså, jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan ministeren kan stå hernede og sige, at »Fair Løsning« er fuldt ud finansieret. Jeg skal bare lige minde ministeren om, at ministeren som medlem af regeringen er under ministeransvar. Jeg synes, det er dybt besynderligt.

Kl. 13:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:38

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen jeg siger tak for påmindelserne. Men jeg prøver bare at redegøre for, hvad der var grundlaget for den plan, vi i sin tid arbejdede med. Jeg kan jo ikke gøre for, at spørgeren ikke vil lade sig inspirere af de svar, man giver. Jeg vil bare sige, at eksempelvis står der i vurderingen af, hvilket provenu det giver, at hvis man lige pludselig arbejder 1 time mere – det blev jo aktiveret som et forslag i vores plan til 15 mia. kr. – så er svaret fra Finansministeriet, så vidt jeg erindrer, at det kan give mellem 0 og 15 mia. kr., og det indtægtsfører spørgeren som 0.

Sagen er, at vi jo aldrig får gennemført forslaget af alle mulige andre grunde. Og det er jo det, som jeg lige præcis tog forbehold over for før, og det betyder, at så bortfalder nogle af udgifterne også, fordi vi har indført et forsigtighedsprincip. Og det er da egentlig meget enkelt og en udmærket forklaring, som jeg synes spørgeren skulle tage til sig frem for at stå og gøre grin med det.

Kl. 13:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er vi nået til det punkt, hvor medspørgeren får ordet, og derfor er der nu er 1 minut til hr. Jakob Engel-Schmidt. Værsgo.

Kl. 13:39

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det, og tak til ministeren for at stille op. Når vi har en så massiv interesse for »Fair Løsning«, skyldes det jo, at man i lighed med aktier, væddeløbsheste og andre ting selvfølgelig vurderer ting på deres track record. Og derfor er det jo for os besynderligt, at der kan være så stor forskel på de svar, ministeren og hans kollega finansministeren giver.

Jeg har jo ikke været her i så lang tid, så ministeren må selvfølgelig undskylde min sløvsindighed med hensyn til at forstå svaret, men kunne ministeren ikke prøve at gentage det, han tidligere sagde til min kollega hr. Torsten Schack Pedersen, om, hvorfor der er så stor forskel på finansministerens svar og ministerens eget svar i forhold til »Fair Løsning«?

Kl. 13:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, 1 minut.

Kl. 13:40

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Altså, jeg er jo nødt til at lade finansministeren svare for finansministeren. Det vil jeg ikke påtage mig. Jeg sagde bare, at de ting, som

man har citeret finansministeren for at sige til nogle af spørgsmålene, kan jeg ikke genkende at finansministeren nogen sinde har sagt.

Jeg prøver at give en redegørelse for, hvad vi i sin tid, da vi udarbejdede programmet, byggede vores økonomiske politik og vores politik i det hele taget på, altså hvad der lå til grund for det. Så sagde jeg, at grundlaget var, at det skulle være fuldt ud finansieret, og at vi så oveni indførte et forsigtighedsprincip, så vi sagde: Skulle det vise sig, at det ikke er fuldt ud finansieret, jamen så kan man ikke aktivere udgifterne. Den sikkerhedsventil lagde vi ind.

Så har jeg jo givet to eksempler på, hvordan man kan se på tingene, når man laver den type skøn over, hvor meget provenu man får. Det ene er i forhold til det at arbejde 1 time mere. Det kan give alt mellem 0 og 15 mia. kr., ja, det afhænger af, om det kommer til at virke eller ikke kommer til at virke, og det har man jo fuldstændig ret i, også da Finansministeriet i sin tid beregnede det. Og det vil sige, at hvis det nu var kommet til at virke, så havde vi fået 15 mia. kr. for det. Nu kom det ikke til at gøre det, nu er det 0, ergo har vi heller ikke, om jeg så må sige, realiseret nogen udgifter i den forbindelse. Det samme gælder i forhold til det at komme hurtigere igennem videregående uddannelser, hvor vi i sin tid skønnede, at det ville blive 2,3 mia. kr.; hvor Finansministeriet skønnede, at det ville blive 1 mia. kr.; og hvor det endte på 2,2 mia. kr.

Kl. 13:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Medspørgeren, sidsterunde, ½ minut. Værsgo.

Kl. 13:41

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for svaret. Vi bliver selvfølgelig nok ikke enige, men jeg har fået en bedre forståelse af beærggrundene.

Nu skal jeg selvfølgelig passe på med at gætte, men kunne man forestille sig, at erhvervs- og vækstministeren er en smule utilfreds med den måde, man regner på i Finansministeriet? Det er jo ikke nogen hemmelighed, at finansministeren har overtaget den række regnemodeller, vores tidligere regering brugte, og erhvervs- og vækstministeren kunne måske have ønsket, at man brugte nogle regnemodeller, der var lidt mere venligt stemte over for »Fair Løsning«.

Kl. 13:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:42

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Nej, det er jeg ikke utilfreds med. Det er jo et vilkår, også når man er i opposition – det var, hvad vi var i sin tid – at når man fremsætter nogle forslag, har man en måde at regne på, og man lægger jo alle sine forudsætninger ind i sine regnestykker. Derved kan man jo ikke altid vide, lige præcis hvilke intentioner og forudsætninger vi har lagt ind, for vi kan jo ikke fuldt ud sætte paragraffer på og fuldt ud detaljere alle forhold. Så der tager man selvfølgelig nogle forhold, og på den måde er det vel meget naturligt at være ret konservativ i mange af sine beregninger og i sit udgangspunkt – det skal et finansministerium i øvrigt være. Så det er kun en naturlig måde at arbejde på og en naturlig måde at regne på.

Så må man jo, hvis man får regeringsmagten, komme med de konkrete ting, og så må det vise sig, om tingene på det tidspunkt holder. Og hvis de ikke holder, er det dér, hvor vi har givet den stik- og nagelfaste garanti – og vi var af den overbevisning, at de holdt – at vi ikke aktiverer nogen udgifter, før vi har indtægterne. Det var det, vi i sin tid lagde ind som et forsigtighedsprincip.

Kl. 13:43

Kl. 13:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til medspørgeren. Derved er vi nået til spørgerens sidsterunde, og der er ½ minut. Hr. Mads Rørvig, værsgo.

Kl. 13:43

Mads Rørvig (V):

Det er ikke sikkert, at alt kunne blive til noget. Det kunne være, at man skulle have fortalt vælgerne det før sidste valg, for der var man ret stålssat, med hensyn til at det var sikkert, at man fik ekstra penge til pensionister, studerende og alle mulige andre. Det kunne være, at ministeren i sin tid i opposition skulle have gjort opmærksom på, at det godt kunne være, at alle de ting, som man havde lovet, ikke ville blive til noget.

Men jeg synes, det er tankevækkende – og det er jo en ren erkendelsessag fra ministerens side, at det var rent fugle på taget – og det undrer mig, at ministeren stadig holder fast i, at »Fair Løsning« er fuldt finansieret, når chefen for de økonomiske beregninger, Finansministeriet, siger noget andet.

Kl. 13:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:44

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg vil godt tage en test med Venstres spørger her. Så prøver vi at gå igennem, hvad Venstre sagde op til forrige valg ville blive dansk politik og om, hvad der ville komme til at ske i dansk politik. Og så tester vi igennem, hvad Venstre sagde om dagpenge, hvad Venstre sagde om efterløn – det er bare sådan et par eksempler, der er givetvis mange flere – og så kigger vi på, hvad Venstre faktisk gjorde. Jeg tror, at Venstre vil tabe den konkurrence. At stille sig op der og spille helligfrans, i forhold til at man er nogle, der i særlig grad kommer til at kunne måles på, at man overholder lige præcis de ting, som man sagde før valget, efter valget, holder ikke – og slet ikke for Venstre.

Kl. 13:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Dermed er vi nået til spørgsmål 9, og det er søreme også til erhvervs- og vækstministeren. Det er stillet af hr. Jakob Engel-Schmidt fra Venstre, og der er anmeldt en medspørger, nemlig hr. Torsten Schack Pedersen, ligeledes fra Venstre.

Kl. 13:45

Spm. nr. S 751

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V) (medspørger: **Torsten Schack Pedersen** (V)):

Er det ministerens holdning, at »Fair Løsning« fuldt implementeret ville have gavnet væksten i Danmark?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren for oplæsning. Værsgo.

Kl. 13:45

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Er det ministerens holdning, at »Fair Løsning« fuldt implementeret ville have gavnet væksten i Danmark?

Kl. 13:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Ja, det mener jeg bestemt. Jeg mener faktisk, at »Fair Løsning« havde en meget, som også antydet, fair balance i den måde, hvorpå erhverv, borgere, vi alle sammen skulle bidrage, og jeg tror, at alle de tiltag ville have fungeret fint. Heldigvis er der også en del af dem, der er blevet gennemført. Jeg ser det sådan i øjeblikket, at netop den grundlæggende respekt for, at det er privat vækst og erhverv, som skal bidrage til, at der kommer gang i væksten i Danmark, som jeg også svarede ved det første spørgsmål, jo også er logikken i forhold til »Fair Løsning«, og det ser jeg i øjeblikket som små tegn på, at det er ved at begynde at fungere, så derfor er jeg meget fortrøstningsfuld, med hensyn til at »Fair Løsning« på den måde har bidraget konstruktivt til, at vi også har en fin politik i dag, og at vi bevæger os i den rigtige retning.

Kl. 13:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 13:46

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for svaret. Jeg er godt klar over, at der eksisterer en række parlamentariske virkeligheder, som betyder, at ministeren og hans statsminister jo ikke kunne implementere »Fair Løsning« efter folketingsvalget, men jeg kan også læse i dagspressen, at ministeren nyder en vis magtposition inden for sit eget parti, og derfor foranlediges jeg til at spørge, om man kunne forestille sig, at ministeren i fremtiden kunne finde på at genfremsætte »Fair Løsning« som sådan en række kommende valgløfter, eller om det er noget, man sådan i det socialdemokratiske bagland går og arbejder videre med.

Kl. 13:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:46

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Altså, med hensyn til hvilke valgløfter vi måtte fremsætte, når den tid kommer, er jeg nødt til at sige, at der må spørgeren styre sig. Vi kan ikke afsløre det på nuværende tidspunkt. Jeg er heller ikke sikker på, at vi har udarbejdet dem på nuværende tidspunkt, fordi der jo heldigvis er rigtig lang tid til næste valg.

Kl. 13:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren, ½ minut.

Kl. 13:47

Jakob Engel-Schmidt (V):

Ja, ja, det er jo en interessant debat. Min kollega, hr. Mads Rørvig, er en hellig mand, og jeg må vente med at få udløst spændingen, og det må vi jo så alle sammen leve med.

Men så vil jeg bruge min spørgetid til at gå lidt tilbage til det, vi talte om, da jeg var på talerstolen sidst, nemlig regnemodellerne i Finansministeriet kontra det grundlag, »Fair Løsning« er baseret på. Er ministeren inderst inde ikke lidt ked af, at finansministeren ikke valgte at implementere en række andre regnemodeller i ministeriet, da han overtog rollen som finansminister, og dermed havde givet »Fair Løsning« en mere blid medfart?

Kl. 13:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:47

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Nej, det er jeg ikke. Jeg mener, at finansministeren gjorde det eneste rigtige ved at respektere de regneregler, som man nu engang bruger i embedsværket. Sådan skal det være. Det skal også være fagligt funderet. Jeg siger bare, at vi som udgangspunkt brugte det. Vi var jo ikke en del af Finansministeriet, så vi kunne jo ikke bruge økonomierne og beregningerne derved som udgangspunkt for at udarbejde vores politik. Men vi lavede den test, som jeg synes er det rigtige, som man må gøre som opposition og sige: Vi kan ud fra vores bedste formåen opstille vores regnestykker, og vi ruttede ikke med det. Vi var meget ærlige med at lægge frem, hvad det var, der var konsekvenserne af det, ved at lægge vores økonomiske skøn til grundlag, men hele tiden – og det synes jeg er meget, meget vigtigt at huske – med den klausul inde, at skulle vores beregninger og forudsætninger vise sig ikke at holde, så havde vi et forsigtighedsprincip, der betød, at vi ikke aktiverede udgifter, før vi var sikre på indtægterne.

Kl. 13:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det blevet tid til at inddrage medspørgeren, hr. Torsten Schack Pedersen. 1 minut, værsgo.

Kl. 13:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg hæfter mig ved, at ministeren sagde, at man kommer med nogle løfter, og bagefter regner man det igennem, og så må det vise sig, om det kan gennemføres. Det er rart at få den indrømmelse: Åh jo, mere alvorligt skulle man heller ikke tage det, der stod, det måtte ligesom vise sig efterfølgende. Det takker jeg for. Det er sådan set også i den forbindelse, at jeg gerne vil høre Finansministeriets vurdering af »Fair Løsning« frem igen, for der lå vurderingen jo milevidt fra det, som Socialdemokratiet og SF selv vurderede. Ministeren må da igen kunne bekræfte, at der var en voldsom forskel. Det er den ene ting.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide: Er der nogle af de andre ting, som ministeren mener kunne være gavnlige, som ministeren har tænkt sig at gennemføre, noget, som ikke har været på bordet, men som ministeren synes egentlig var en god idé? Eller er det også bare sådan noget med, at det må vise sig hen ad vejen, om det er noget, vi skal se mere til, eller om det bare var noget, der stod i et papir fra sidste valg?

Kl. 13:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, 1 minut.

Kl. 13:49

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg ved ikke, om det gør indtryk på spørgeren, når jeg giver eksemplet med hurtigere igennem uddannelserne. Vi havde i sin tid »Fair Løsning«, og jeg er sikker på, at spørgeren må kende »Fair Løsning« bedre end de fleste socialdemokrater – det kan jeg næsten forestille mig, så meget som han spørger til den – og vil kunne bekræfte, at der står, at vi ønsker at få folk hurtigere igennem uddannelserne. Vi havde på det tidspunkt aktiveret 2,3 mia. kr., som det ville give i indtægter. Det skønnede man så i sin tid i Finansministeriet kun ville give 1 mia. kr.

Det gennemførte vi så faktisk og fik 2,2 mia. kr. Og det er jo ikke, fordi Finansministeriet har regnet forkert eller gjort noget forfærdeligt. Det, der er det afgørende, og som jeg også har prøvet at illustrere et par gange, er: Hvad er det for forudsætninger, hvad er det for vilkår, man gennemfører nogle af de forslag på? Og det kan man jo først for alvor begynde at beregne på og få validiteten af, i det øje-

blik man gennemfører dem. Indtil da er og forbliver det jo et skøn. Det er derfor, at vi så for at hjælpe til med, at der ikke skulle opstå nogen som helst form for problemer, netop indførte et forsigtighedsprincip. Så alting hænger jo strålende sammen.

Jeg kunne forstå det, hvis vi havde gjort ligesom Venstre, nemlig at vi sådan bare havde lavet en forblømt overskrift og sagt, at der ikke skulle ske noget osv., som man gør i øjeblikket, fordi man ikke har nogen politik, men vi var meget grundige. Vi lagde tingene meget, meget specifikt frem, så vælgerne kunne få lov til at forholde sig til det.

Kl. 13:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Medspørgeren for sidsterunde, ½ minut. Værsgo.

Kl. 13:51

Torsten Schack Pedersen (V):

[Lyddufald] ... at give vælgerne mulighed for at forholde sig til det. Nu nævnte erhvervsministeren tidligere dagpengereform og efterlønsreform, og der skal ministeren jo bare huske, at det var ting, der trådte i kraft, efter vælgerne blev spurgt – bare for at få det på plads. Modsat var der dem, der lovede at fjerne det. Det skete så ikke, bare lige for at vi har det på plads.

Men jeg synes bare stadig væk, ministeren slipper for nemt om ved det ved at nævne et enkelt eksempel. Ja, det er rigtigt, at jeg kender det rigtig godt, men jeg forholder mig bare til, at finansministeren skriver, at planen enten skønnes underfinansieret med knap 39 mia. kr., eller at underfinansieringen udgør godt 22 mia. kr., lidt afhængigt af hvordan man kigger på de 12 minutter. Det må ministeren da vedstå.

Kl. 13:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 13:52

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen som jeg prøvede at forklare før, er det meget enkelt: Alt afhænger af det omfang, det måtte blive aktiveret i. Indtil da er det et skøn. Og jeg kan sige, at på det tidspunkt skønnede vi, at de indtægter kom, og derfor aktiverede vi tilsvarende udgifter. Så opstod der, som der selvfølgelig altid gør i forbindelse med sådan nogle planer, en diskussion om, hvorvidt det nu gav nok eller det ikke gjorde. Så sagde vi: Jamen det er fint. Og for at være helt sikre sagde vi: Jamen vi kommer ikke til at aktivere flere udgifter, dvs. valgløfter af forskellig art, medmindre indtægterne er der. Det sagde vi klokkeklart i sidste valgkamp. Det er det, det bygger på, og det er jo egentlig betryggende nok.

Kl. 13:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det er spørgerens sidsterunde. Hr. Jakob Engel-Schmidt fra Venstre, ½ minut. Værsgo.

Kl. 13:53

Jakob Engel-Schmidt (V):

Altså, jeg har jo stor respekt for erhvervs- og vækstministeren og er egentlig også derfor lidt ked af, at ministeren sådan beskylder mit parti og vores politik for bare at bestå af – ja, hvad var det? – store overskrifter og hult indhold. Det kan jeg ikke genkende.

Men jeg vil egentlig gerne vende lidt tilbage til »Fair Løsning«, som jo er et digert værk, og det er også derfor, vi i Venstre har brugt så mange kalorier på at beskæftige os med den imponerende sammensætning. Hvis vi nu forestiller os, at erhvervs- og vækstministeren var finansminister, ville erhvervs- og vækstministeren som fi-

nansminister så have valgt at gennemføre »Fair Løsning« frem for det reformkatalog, regeringen har valgt at gennemføre?

Kl. 13:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:53

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det er et meget hypotetisk spørgsmål. Men nu vil jeg bare sige: Jeg er medlem af en regering, som består af tre partier, og der har vi lavet et regeringsgrundlag, som jeg er fuldt ud tilfreds med, og det er det, vi gennemfører. Og sådan en lidt hypotetisk diskussion om, om man så kunne få noget andet igennem, vil jeg meget, meget nødig byde ind på på nuværende tidspunkt. Men skulle jeg have overset noget i debatten – det var noget af det første, som spørgeren var inde på – nemlig at Venstre faktisk har fremlagt en økonomisk politik, så vil jeg mægtig gerne have en kopi af den meget snart, for indtil videre er det vel ret meget overskriftsagtigt, har jeg indtryk af.

Kl. 13:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren, tak til ministeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 10, det er også til erhvervs- og vækstministeren, og det er stillet af hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 754

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til at gøre noget ved de urimelige stigninger, som landets realkreditinstitutter har overvæltet på deres kunder i form af stærkt forhøjede bidragssatser og kursskæring på ejendoms lån?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsning. Værsgo.

Kl. 13:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Hvilke overvejelser gør ministeren sig i forhold til at kunne gøre noget ved de urimelige stigninger, som landets realkreditinstitutter har overvæltet på deres kunder i form af stærkt forhøjede bidragssatser og kursskæring på ejendoms lån?

Kl. 13:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren. Der er 2 minutter.

Kl. 13:54

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg er godt bekendt med, at der er ganske mange danskere, der har oplevet, at de har fået stærkt stigende bidragssatser, og at der for nogle ligger en fordelagtighed i forhold til kursskæring og andet inden for bl.a. realkreditsektoren.

Jeg har jo fulgt debatten meget nøje, men har også givet udtryk for følgende: Jeg har forståelse for, at såvel banker som realkreditinstitutter er nødt til at polstre sig bedre – det har jeg ikke alene forståelse for; det har jeg lavet lovgivning om – og at de nødvendigvis også er nødt til at få nogle indtægter, for at det skal kunne lade sig gøre. Og når vi har så lavt et renteniveau, som vi har i øjeblikket, skal de jo hente indtægterne et eller andet sted fra. Derfor har jeg haft en forståelse for, og det har jeg givet udtryk for, at det nødvendigvis må være sådan, at de må øge indtjeningen i branchen.

Når de så på et tidspunkt er polstret, og tilstrækkeligt polstret, og når vi er på den gode side af den finansielle krise og vi har nogle solide og sunde realkreditinstitutter og pengeinstitutter i det hele taget, har jeg også en forventning om, at bl.a. bidragssatserne igen går ned. Og jeg vil godt minde om, at vi tidligere igennem historien har set, at bidragssatser har været stigende i en periode, hvorefter de så er faldet – også som følge af den almindelige konkurrence.

Det har jeg svaret, og det synes jeg er det eneste rimelige, vi kan gøre, for vi skal huske på, at vi herinde i Folketinget faktisk har pålagt banker, herunder også realkreditinstitutter, at polstre sig meget bedre og have en øget soliditet. Så det har været svaret.

Kl. 13:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren. Der er 2 minutter.

Kl. 13:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg kvitterer selvfølgelig for ministerens gode hensigter med hensyn til at sikre de danske boligejere og låntagere nogle gode fremtidige betingelser. Jeg er jo også enig med ministeren i, at vi har gode lånebetingelser i Danmark stadig væk. Danmark er jo et billigt land at låne penge i. Det har selvfølgelig noget med den troværdighed at gøre, som de danske finansieringsinstitutter har, og den måde, som vi også lovgivningsmæssigt gør det på i Danmark.

Men det ændrer jo bare ikke ved en af de helt store udfordringer, der har været, nemlig at vi kan se, at den store krise, der har været i Danmark inden for den finansielle sektor, og som jo har kostet over 400 mia. kr., ser ud til at give det allerstørste girokort til de danske boligejere. Det er jo det, der egentlig er en af problemstillingerne, for det er ikke boligejerne, som har kostet de mange milliarder i tab. Det er faktisk forsvindende få danske boligejere, som ikke betaler deres terminer til tiden. Jeg tror, at jeg fik tallet her forleden i Danmarks Radio. Det er 99,7 pct., som betaler deres realkreditlån til tiden og sådan, som det skal være.

Derimod har bankerne jo tabt rigtig mange penge på bankopkøb, bl.a. i Irland og andre sjove steder, og man har også tabt rigtig mange penge på de her 16 store milliardlåntagere i den danske ejendomsinvestorkreds. Der har de store tab været. Det, jeg bare synes er problemet, som vi skal have set på her i Folketinget, er jo, hvordan vi får sikret, at de her danske låntagere, boligejerne, ikke kommer til at betale så stor en del, som det ser ud til nu, fordi bidragssatserne er et af de steder, som man virkelig har skruet op for på indtægtssiden. Det er så det, jeg gerne vil have ministeren til at reflektere over.

Jeg ved jo også, at ministeren har bebudet en undersøgelse af hele konstruktionen. Er der noget, vi kan gøre bedre? Den fæster jeg selvfølgelig lid til. Men det ændrer ikke ved, at der er et problem og et skisma i, at realkreditinstitutionerne og bankerne i forening ser ud til at tage rigtig mange penge hos de danske boligejere.

Kl. 13:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren. Der er ½ minut.

Kl. 13:59

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg deler fuldt ud spørgerens harme, forstår jeg, over, hvem det er, der får lov til at betale regningen oven på den finansielle krise. For det er vel typisk sådan, at mange af dem, som virkelig havde festlige dage, selvfølgelig har tabt penge, men mange af dem har også overlevet. Problemet er, at det, når der kommer en global og verdensomspændende kæmpe finansiell krise, går ud over alle. Nogle gange går det allerhårdst ud over dem i bunden, dem, der mister deres arbejde. Det går også ud over boligejerne, som har lidt et kolossalt formuetab som følge af den finansielle krise. Derfor er der mange, der kommer

til at bidrage. Man kan ikke bare udelukke nogen fra det. Og jeg kan ikke plukke fjerene af bankerne, for de har ikke nogen penge.

Så det, vi har gjort, er at sørge for, at pengeinstitutterne bliver sunde fremover, så vi ikke havner i den samme suppedas en gang til. Det betyder nødvendigvis, at de skal spare mere op. De skal være mere solide. De skal øge deres soliditet. Og der skal de have indtjening et sted fra. Og det har jeg respekteret at de er nødt til at få. Der er altså kun et sted, de kan hente den. Det er ikke hos hinanden. Det er derude, hvor kunderne er.

Kl. 14:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren. Der er ½ minut.

Kl. 14:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg er da enig med ministeren i, at vi selvfølgelig skal polstre bankerne, og at vi også skal være garderet imod fremtidige finansielle kriser. Det er også en af årsagerne til, at Dansk Folkeparti jo har støttet de bankpakker, der har været, også den seneste om SIFI-bankkrav osv. Men ministeren siger selv, at det er en polstring, der skal til, og vi kan jo se, at bidragssatserne på 2 år faktisk er steget fra 3 mia. kr. til 6 mia. kr. Det er så siden 2003. Det er over 10 år. Der har man valgt at sætte bidragssatserne op til 6 mia. kr. om året. Så skulle man jo også sige, at så måtte pengene blive der til at polstre realkreditinstitutterne, men det blev de jo ikke. Bankerne har jo valgt at udbetale dem i udbytte til aktionærerne. Danske Bank har jo sendt over 3 mia. kr. ud i udbytte. Det må ministeren dog erkende.

Kl. 14:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg må bede om, at man holder sig inden for reglerne. Vi går til ministeren. Der er ½ minut.

Kl. 14:01

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg skal prøve, formand. Jeg tør ikke lige byde ind på det konkrete eksempel med Danske Bank og udbytter, men ellers er det mit generelle indtryk, at pengeinstitutterne har styret sig med hensyn til at udbetale udbytter i den her situation.

Så vil jeg bare sige, at det ikke er sådan, at det kun er dårligt for boligejerne. Boligejerne har jo også haft en ekstremt lav rente – og heldigvis – under det her forløb. Den meget, meget lave rente set i forhold til bidragssatsen har jo gjort, at vi netop ikke har oplevet en meget, meget stor konkursbølge som følge af den finansielle krise. Helt skævt har det ikke været, hvis man ser det over tid, i forhold til hvad man ellers normalt har skullet betale for realkreditlån.

Kl. 14:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren, et halvt minut. Sidste runde.

Kl. 14:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Så vidt jeg er orienteret, har Danske Bank, som jo ejer Realkredit Danmark, i 2011 og 2012 trukket 3 mia. kr. ud til udbytte fra realkrediten. Det er da i hvert fald et pænt beløb, må man sige. Jeg synes jo bare, at det må være sådan, at dem, der kommer til at betale gildet, ikke alene skal være de danske boligejere. Nu siger ministeren selv, at bidragssatsen ikke udgør noget særlig stort beløb, men det er det, når man begynder at gøre op, hvad man betaler månedligt og årligt. Nogle har haft en stigning på over 100 pct. i deres bidragssats, og det er i en almindelig dansk husholdning både 1.000 kr. og 1.500 kr. om måneden, man har fået af ekstraudgifter, og det er altså mange penge for de fleste.

Kl. 14:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 14:02

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Spørgeren skal ikke forstå det sådan, at jeg negligerer, at bidragssatsen er steget, og at det kan være mange penge. Jeg siger bare, at hvis man ser historisk på, hvor høj den korte rente og den lange rente har været, og så ser på, hvad folk, som har realkreditlån, har skullet betale for produktet, så er det ikke helt tosset, fordi renten har været så ekstremt lav. Det var mere det, der var min pointe i forhold til det.

Jeg vil bare sige, at i forhold til bidragssatserne har jeg en forventning om, at de kommer ned igen, når pengeinstitutterne er polstrede. Når pengeinstitutterne på et tidspunkt bliver så solide, at de ikke er i fare længere, så regner jeg også med, at konkurrencen indtræder og at bidragssatserne går ned. Jeg har i hvert fald på et tidspunkt tilkendegivet offentligt, at jeg ellers vil invitere dem på en tør kop kaffe, hvis det ikke sker. Så må vi se, hvad der sker i den forbindelse.

Kl. 14:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til erhvervs- og vækstministeren. Det er spørgsmål nr. 11, og det er stillet af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 757

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvad agter ministeren at gøre for de borgere, der har oplevet store personlige og materielle konsekvenser af stormfloden i december 2013?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for oplæsning. Værsgo.

Kl. 14:03

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, formand.

Hvad agter ministeren at gøre for de borgere, der har oplevet store personlige og materielle konsekvenser af stormfloden i december 2013?

Kl. 14:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, 2 minutter.

Kl. 14:04

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Vi har i regeringen fulgt konsekvenserne af stormfloden den 5.-6. december 2013 nøje, og jeg er enig i, at det har været en meget, meget kedelig begivenhed for ganske mange mennesker. Det er også derfor, det er godt, at vi i dag har den ordning, som vi har, og som træder i kraft, når den her slags katastrofer indtræder. Og det er så stormflodsordningen, jeg taler om her. Ordningen betyder jo, at de skadelidte har mulighed for at søge erstatning for en række af de indtrådte skader.

Helt praktisk er det forsikringsselskaberne, som modtager og behandler anmeldelser om skader dækket af ordningen og efterfølgende sørger for, at der udbetales erstatning efter de i loven fastsatte regler. Det er selvfølgelig ikke enhver skade, der er dækket. Det er således som udgangspunkt alene direkte skader som følge af storm-

floden, der dækkes. Indirekte tab som f.eks. genhusning, drifttab, sætningsskader og skimmelsvamp er således ikke omfattet af ordningen.

Vi har fået analyseret den seneste stormflod og storm, og hvor ordningen oprindeligt var sådan indrettet, at den meget tog sigte på, at det var sommerhuse, Vestkysten og andet, der kunne blive ramt, har man denne gang set, at der også er helårsbeboelser, som i meget, meget stort omfang er blevet ramt af den her stormflod.

For at afhjælpe situationen for de familier, som har et særligt genhusningsproblem, har jeg derfor også taget initiativ til at udvide stormflodsordningen, således at den også omfatter rimelige omkostninger til genhusning, opmagasinering og fraflytning. Der er et udkast til et lovforslag, som jeg har sendt i høring i sidste uge. Så regeringen har forsøgt at tage højde for det nye, der er sket i den her forbindelse, nemlig at det har ramt mange andre steder, end det plejer at gøre.

Kl. 14:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 14:06

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Men det er kun en lille del af de samlede omkostninger, som de pågældende borgere har, der derved bliver dækket.

Der er jo rigtig mange udfordringer for de berørte borgere. Alt deres indbo, som blev skadet, bliver afskrevet eller nedskrevet i værdi, og det er uundværlige ting som seng, køleskab, tv, spisebord osv. Det skal jo også erstattes, og det betyder, at borgerne står med en stor regning, når det så skal generhverves igen, selv om forsikrings-selskabet betaler, ved at man har nedskrevet eller afskrevet værdien af disse ting, som ikke er købt i går, fordi der jo er forskel på generhvervesprisen og så den ned- eller afskrevne forsikringssum.

Man kan sige, at under normale omstændigheder er det meget rimeligt, at der er en afskrivning, men – og det er det, jeg godt vil spørge ministeren om – mener ministeren så ikke, at det er urimeligt, at borgerne i den her ekstraordinære, ekstreme situation, som en stormflod jo er, selv skal dække forskellen mellem den nedskrevne forsikringssum og så nyprisen?

Kl. 14:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 14:07

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Mig bekendt er det jo sådan, at det er folks almindelige indboforsikringer, som kommer til at træde i kraft, såfremt man får den type af skader, som spørgeren sigter til her. Det er ikke noget, der er omfattet specifikt af stormflodsforsikringen.

Om der er nogle urimelige forhold og nogle for hårde afskrivningsmetoder dér, tør jeg ikke svare præcist på i forbindelse med spørgsmålet her, som jo går meget på stormfloden. Det, jeg har prøvet at gøre, er, at jeg har haft øje for, at ganske mange familier har måttet genhuses og dermed har fået nogle rigtig store udgifter. Og det er der, jeg har taget initiativ til – for det er ikke omfattet nogen steder i dag – at de kan få dækket deres udgifter med op til 12.000 kr. om måneden.

Kl. 14:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren, et halvt minut.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen der er jo flere forhold, der gør sig gældende. Genhusning er én ting; indbo, og hvad der ellers måtte være, er en anden ting.

Men en tredje ting, og det er så det, jeg vil spørge ministeren om nu, er selve genopbygningen af de ejendomme, der har været oversvømmet. Den skal jo ske i tråd med det seneste bygningsreglement fra 2010, altså ikke det bygningsreglement, som bygningen eller ejendommen oprindeligt blev bygget efter, og som jo var fuldt lovligt, da stormfloden satte ind i begyndelsen af december måned. Konsekvensen er, at genopbygningen bliver meget omkostningstung for de pågældende familier, fordi huset nu skal leve op til nye og strammere regler i bygningsreglementet. Borgere, der i forvejen er udsatte, skal altså betale for, at deres hus kommer op på det niveau, som bygningsreglementet fra 2010 kræver, selv om ejendommen var lovlig, da den blev ramt af stormfloden.

Det er derfor, jeg godt vil spørge, om ministeren er imod eller for, at borgere kan få dækket deres ekstraomkostninger, når genopbygningen af deres ejendom bliver dyrere som følge af det nye bygningsreglement.

Kl. 14:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren, et halvt minut.

Kl. 14:09

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg kan godt forstå problemstillingen, men det lå ikke i spørgsmålet til mig, så jeg har ikke forberedt et studie af lovgivningen i den forbindelse. Men jeg vil meget gerne have lov til at vende tilbage til spørgeren og prøve at adressere problemstillingen, for jeg kan sagtens se, at der ligger en udfordring: Man havde et udmærket hus stående; så bliver det skyllet væk; og når man så skal opføre det samme hus igen, er der lige pludselig nogle nye og skærpede og større krav, som påfører en ekstraomkostning.

Jeg kan godt se problemstillingen, men jeg vil gerne have lov til at vende tilbage til spørgeren om, hvordan man præcis forholder sig i den forbindelse.

Kl. 14:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Sidste runde til spørgeren.

Kl. 14:10

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg har været ude at besøge nogle af de ramte familier ved Roskilde Fjord i min valgkreds – det er i Jyllinge nord for Roskilde – og der må jeg sige, at jeg er ret så chokeret over den situation, de pågældende borgere og familier er blevet bragt i på grund af stormfloden, og hvor voldsomt det i det hele taget står til i området. Ejendele og indbo ligger i store bunker ude i haverne, familier er flyttet ind i containere – det er altså genhusningen – og hele boligområder ligner jo spøgelsesbyer.

Som repræsentant her i Folketinget for mit lokalområde er jeg interesseret i at vide, i hvilket omfang ministeren og regeringen vil hjælpe de mange udsatte borgere. Jeg vil også høre, om ministeren ikke mener, at det ikke kun er kommunerne, men også staten, der må gå ind, og at staten har et politisk ansvar for at hjælpe de berørte borgere.

Kl. 14:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 14:11

kan ikke tage finansministeren til indtægt for det udsagn, sådan som man gør i spørgsmålet.

Kl. 14:13

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg kan sige til spørgeren, at jeg har tænkt mig – efter at have fået en invitation fra Roskildes borgmester, Joy Mogensen – at tage ud og besøge området meget snart for også ved selvsyn at vurdere det.

Det, vi har forsøgt at gøre fra regeringens side, da vi før jul fik øje for, at ganske, ganske mange mennesker stod med det problem, at de ikke havde råd til genhusning, er, at vi i samarbejde med forsikringsbranchen har lavet et udkast til en lovændring, sådan at vi med tilbagevirkende kraft åbner mulighed for, at de familier, som i mere end 1 måned har behov for en genhusning, kan få dækket udgifter på op til 12.000 kr. om måneden til bl.a. opmagasinering, genhusning og andet, sådan at man i hvert fald på den måde kan holde de fleste af dem skadesløse.

Så er der selvfølgelig en lang række andre problemstillinger. Man må jo sige, at vi i Danmark ikke er vant til sådan en type katastrofe, og hvad der præcis er statens ansvar og kommunens ansvar, er det klart at vi ikke har nogen erfaring med hvordan vi præcis skal håndtere. Men det er også derfor, jeg tager et besøg derude nu.

Kl. 14:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren og til spørgeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Vi går videre til spørgsmål nr. 12 i rækken.

Inden vi tager hul på spørgsmålet, skal jeg lige sige, at Folketingets forretningsorden foreskriver, at spørgsmål til en minister maksimalt må vare 1 time, medmindre formanden bestemmer noget særligt, og det ser jeg ingen grund til i den her sammenhæng. Jeg skal bare sige, at med tillæg af den tid, ministeren har brugt lidt ekstra til at besvare spørgsmålene, har jeg tænkt mig at stoppe omkring kl. 14.30. Så har ministeren været på et godt stykke over 1 time.

Spørgsmål nr. 12 er stillet af hr. Torsten Schack Pedersen, der har meddelt, at der er en medspørger, nemlig hr. Mads Rørvig. Begge spørgere er fra Venstre.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 748

12) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V) (medspørger: **Mads Rørvig** (V)):

Mener ministeren, at det er betryggende for tilliden til regeringen, at ministeren i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 påstod, at »Fair Løsning« var »fuldt finansieret«, når »Fair Løsning« ifølge finansministeren er katastrofalt underfinansieret?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 14:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Mener ministeren, at det er betryggende for tilliden til regeringen, at ministeren i programmet 1240K på TV 2 News den 22. november 2013 påstod, at »Fair Løsning« var »fuldt finansieret«, når »Fair Løsning« ifølge finansministeren er katastrofalt underfinansieret?

Kl. 14:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, 2 minutter.

Kl. 14:13

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det er, som om jeg har været inde på emnet før – det skulle jeg mene. Det er nøjagtig det samme, vi diskuterede inden den lille pause, hvor der var andre gode, relevante spørgsmål. Så svaret på spørgsmålet er, at det var fuldstændig korrekt, hvad jeg sagde, og nej, man

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 14:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Det bliver jo mere og mere interessant. Altså, erhvervsministeren fastholder, at det er fuldt finansieret, og finansministeren oplyser i svar til Folketingets Finansudvalg, at det er underfinansieret med 22-39 mia. kr. Altså, ministeren må jo gøre op med sig selv, om han mener, at det er et troværdigt svar fra en regering, at man kommer med to så vidt forskellige budskaber.

Derfor vil jeg bare høre, om ministeren er enig med finansministeren i de svar, finansministeren har givet Folketingets Finansudvalg.

Kl. 14:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:14

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg vil godt endnu en gang prøve at gentage, hvad der ligger til grund, når man i opposition laver et økonomisk program, og hvordan det foregår. Grundlaget er, at det skal være fuldt finansieret. Det er det, det er udarbejdet på baggrund af. Så lægger vi frem, hvad vi regner med at få af indtægter, og vi lægger frem, hvilke udgifter vi ønsker at aktivere i den forbindelse. Og så lægger vi et forsigtighedsprincip ind midt imellem, der fortæller, at vi ikke vil aktivere en eneste udgift, medmindre vi får indtægterne ind. Det er den baggrund, hvorpå det er udarbejdet. Det har jeg nu gentaget en syv-otte gange, og det gør jeg gerne en niende og tiende gang – det kan være, man forstår det på et tidspunkt, miraklet kan jo indtræffe. Men det var det, der lå til grund, da man i sin tid lavede programmet.

Kl. 14:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det spørgeren, og der er ½ minut.

Kl. 14:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Det kunne være, at erhvervsministeren skulle have været med til et samråd, vi havde i Skatteudvalget med den tidligere skatteminister, hvor den tidligere skatteminister fra SF – som er nuværende udenrigsminister – måtte sige: Jo, jo, men som opposition er det nok lidt svært med den økonomiske ansvarlighed. Han må have tænkt på sin egen tid i opposition.

Men ministeren kan bare svare helt grundlæggende nu på det spørgsmål, jeg har prøvet at få svar på flere gange: Er ministeren enig i finansministerens svar til Finansudvalget, hvori finansministeren siger, at »Fair Løsning« er underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr?

Kl. 14:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det ministeren, og der er ½ minut.

Kl. 14:16

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Hvis man vil spørge finansministeren om finansministerens svar, må man gå til finansministeren. Derudover vil jeg sige, at jeg af princip altid er enig med finansministeren. Sådan er det.

Jeg har vist været inde på et par gange, om »Fair Løsning« var underfinansieret. Igen vil jeg sige, at det er et skønsspørgsmål, når man laver de økonomiske beregningsmodeller. Det er jo klart, at stiller man sig op og spørger, hvad der kan komme ud af en times mere arbejde, som vi fremlagde for vælgerne, så er svaret, at der kan komme alt fra 0 kr., hvis det ikke bliver til noget, til 15 mia. kr., hvis det bliver til noget. Det er jo et skøn. Alt afhænger jo af, om det bliver realiseret. Så kan man på et tidspunkt begynde at måle på, hvad effekten faktisk er.

Kl. 14:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er vi nået til medspørgeren, hr. Mads Rørvig. Der er 1 minut til medspørgeren her i første runde, værsgo.

Kl. 14:17

Mads Rørvig (V):

Det er jo en ren tilståelsessag fra ministeren nu her. Man siger, at man ikke kunne love noget, for alt var betinget af det ene og det andet og det tredje. Men det var jo lige præcis ikke det, man sagde før valget.

Jeg kan da godt forstå, at der er nogle vælgere, der synes, at de er blevet taget lige lovlig meget ved næsen. Det, ministeren sagde før valget, var, at alt det her bliver gennemført. Jeg kan godt forstå, at de føler sig snydt. Det er da meget aktuelt, at vi nu spørger ministeren, om han stadig mener, det er fuldt finansieret. Så er det jo en ren tilståelsessag, at ministeren i den grad svømmer rygcrawl og siger, at det var betinget af alt muligt, og at man heller ikke kunne, og sådan noget. Jeg tror, at den pensionist, der blev lovet flere tusinde kroner om året, hvis I kom til, føler sig rigtig godt og grundigt taget ved næsen og gerne ville have hørt erhvervs- og vækstministerens forklaring før valget. Det gælder også dem, han giver her i dag, om, at det var betinget af alt muligt. Det er en ren tilståelsessag.

Kl. 14:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 14:18

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Tillad mig at spørge: Findes der sådan en særlig spørgeskole, hvor det fineste, man kan sige, er »en ren tilståelsessag«? Er det sådan et kursus, man er på i Venstre? Er det et kursus, hvor man skal sige det hele tiden? Jeg tænkte bare på, at det er en underlig form for udspørgen. Men spændende er det.

Den pensionist, som i øjeblikket kan glæde sig over at få flere penge som følge af regeringens politik, kan både glæde sig over, at Socialdemokratiet gik til valg på det program, og kan glæde sig over, at vi nu har gennemført, at en pensionist kan få flere penge hvert eneste år. Og vedkommende kan også næste gang roligt stemme på Socialdemokratiet, fordi vi selvfølgelig varetager især de dårligst stillede pensionisters vilkår.

Kl. 14:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det sidste runde til medspørgeren, der er ½ minut, værsgo.

Kl. 14:18

Mads Rørvig (V):

Vi giver det alligevel et skud mere. Ministeren kan tale i tåger, så længe han vil, men jeg synes – når vi har stillet nogle spørgsmål om, hvorvidt ministeren er enig i finansministerens beregninger – at Folketinget fortjener at få et rigtigt svar fra ministeren. Det kan da ikke passe, at regeringen i den offentlige debat skal komme med to forskellige bud på så vigtig en plan. Det har jo fyldt utrolig meget, og

jeg tror, der er rigtig mange vælgere, der har stemt efter, hvad Socialdemokraterne og SF gik rundt og sagde før valget.

Er ministeren så enig i, at »Fair Løsning« er underfinansieret med op til 39 mia. kr.?

Kl. 14:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det ministeren, og der er ½ minut.

Kl. 14:19

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg tror – jeg ved ikke, om det vil hjælpe, men man kan jo håbe – at jeg skal gennemgå finansieringsspørgsmålet, og hvad der ligger til grund for det.

Jeg tror, at man må sige det sådan, og jeg tror også, at jeg gav det svar til den foregående spørger: Jeg har sådan set meget respekt for de beregninger i Finansministeriet. Jeg støtter derfor fuldt ud finansministerens indstilling i den forbindelse. Det er også derfor, at vi lagde bånd på os selv og sagde, at vi som opposition gør det ud fra vores bedste skøn, fordi vi ikke sidder og har regeringsapparatet. Så laver vi vores økonomiske skøn og prognoser. Og vi vil da gerne bestå den prøve, det er at sørge for, at Finansministeriets beregninger holder vand, før vi aktiverer udgifterne. Det er jo det, vi har pålagt os selv, i forbindelse med at vi har indført et forsigtighedsprincip. Så vi har masser af respekt.

Kl. 14:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så skal vi tilbage til spørgeren, hr. Torsten Schack Pedersen, sidste runde, ½ minut. Værsgo.

Kl. 14:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste, ministeren sagde, var jo interessant, for Finansministeriets vurdering ligger jo, før der er valgkamp, og så må ministeren lige genopfriske min hukommelse: Hvad var meldingen fra Socialdemokratiet, da Finansministeriet lavede den vurdering? Det var ikke: O.k., nu må vi vist lige gå det efter i sømmene. Nej, det var, at det var tenditiøse beregninger og politisk bestillingsarbejde, og det kunne man slet ikke bruge til noget.

Hvis det, som ministeren sagde, skal stå til troende, hvorfor tog man så ikke bestik af de beregninger? Hvorfor sagde man så ikke åbent og ærligt til danskerne: O.k., der var vi lige lidt for hurtige på aftrækkeren; vi er nok nødt til at revurdere vores løfter til danskerne. Var der ændringer i udspillet, som følge af at Finansministeriet beregnede anderledes end det, Socialdemokratiet lagde til grund?

Kl. 14:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:21

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg vil jo nævne, at det, vi sagde meget klart i valgkampen – det vil jeg godt erindre ordføreren om – var, at vi indførte et forsigtighedsprincip om, at skulle pengene ikke være der, blev der ikke aktiveret udgifter. Men bare igen et eksempel. Mange af de forslag kommer jo an på en nærmere prøve, men igen med hensyn til vores forslag om at få folk hurtigere igennem uddannelse viste det sig, at vores beregninger faktisk holdt stik, fordi vi mener og mente i vores beregninger og alt muligt andet i det grundlag, vi havde med vores økonomer og vores modeller, at det kunne give det provenu. Da vi efterfølgende så gennemfører et sådant forslag i regeringen, jamen så giver det faktisk næsten på komma, hvad vi i sin tid havde aktiveret i forhold

til vores økonomiske plan. Det bør da gøre indtryk også på spørgeren, at det er sådan, det fungerer.

Kl. 14:24

Kl. 14:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgsmålet er afsluttet. Ministeren har nu svaret på spørgsmål 1 time, men da ministeren jo er ung, frisk og rørig, har jeg besluttet, at vi tager endnu et spørgsmål, og det bliver så det sidste i dag til erhvervs- og vækstministeren.

Det sidste spørgsmål er spørgsmål nr. 13. Det er stillet af hr. Mads Rørvig fra Venstre, og der er anmeldt en medspørger, hr. Jakob Engel-Schmidt ligeledes fra Venstre.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 750

13) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mads Rørvig (V) (medspørger: **Jakob Engel-Schmidt** (V)):

Mener ministeren, at den vurdering af »Fair Løsning«, som blev foretaget af VK-regeringen, og som finansministeren har henvist til, er retvisende, og vil ministeren i modsat fald bede finansministeren foretage en ny vurdering?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

For oplæsning af spørgsmålet, hr. Mads Rørvig. Værsgo.

Kl. 14:22

Mads Rørvig (V):

Mener ministeren, at den vurdering af »Fair Løsning«, som blev foretaget af VK-regeringen, og som finansministeren har henvist til, er retvisende, og vil ministeren i modsat fald bede finansministeren foretage en ny vurdering?

Kl. 14:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, 2 minutter.

Kl. 14:23

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det er sådan, at jeg ikke beder nogen om at foretage nogle beregninger. Hvis det er, man ønsker at spørge til Finansministeriets beregninger og andet, må man spørge finansministeren. Det ligger ikke under mit ressort at redegøre for det her.

Kl. 14:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 14:23

Mads Rørvig (V):

Det er jo ret interessant, at ministeren ude i den offentlige debat på tv-stationer og andet kan gå rundt og sige, at det er fuldt finansieret, og at alt, hvad man lovede før valget, lovede man alligevel ikke rigtigt, for der var en masse forudsætninger, men når vi så har ministeren i Folketingssalen og ministeren er under ministeransvar, er det, vi ser, rygpadling af dimensioner. Det synes jeg skriger til himlen. Jeg synes, ministeren skal revurdere sin måde at argumentere på, når han er uden for Folketingssalen, så den stemmer overens med den argumentation, han kommer med, når han er underlagt ministeransvar. Det synes jeg vil klæde ministeren.

Jeg synes, at debatten i dag er lidt ærgerlig, for jeg havde egentlig håbet, at vi kunne have fået nogle klare svar fra ministeren. I stedet for har vi fået en masse undskyldninger og også erkendelser af, at alle de løfter, man gav før sidste valg, var belagt med alle mulige betingelser – betingelser, som jeg ikke tror at alle danskere var klar over.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:24

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Så må spørgeren have været blandt den skare af mennesker, som man nede på min egen kalder rimelig fatsvage, hvis det er, at han ikke har opfattet, at der i sin tid var blevet indlagt et forsigtighedsprincip. Det har vi meget, meget tydeligt sagt, det kommunikerede vi meget, meget klart ud i valgkampen, så jeg tænker, at det kan være meget, meget få mennesker, der ikke har fået øje på det.

Derfor tænker jeg, at det har været almindelig oplyst, at det har været grundlaget for den måde, hvorpå Socialdemokratiet, og på det tidspunkt også SF, gik til valg.

Kl. 14:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren, ½ minut.

Kl. 14:24

Mads Rørvig (V):

Det kan godt være, at jeg er langsommere end gennemsnittet, men lad os så lade vælgerne vurdere det. Om de føler sig snydt eller ej, er en vurdering, jeg egentlig trygt vil overlade til vælgerne.

Men jeg vil spørge ministeren om noget, for man havde jo mulighed for at justere »Fair Løsning«, før valget kom. De her beregninger blev lavet før folketingsvalget, og hvis beregningerne fra Finansministeriet gør så stort et indtryk på ministeren, at man simpelt hen smider det hele over bord, hvorfor gjorde man så ikke det før valget? For der havde man præcis de samme tal, som ministeren sidder med i dag og vi debatterer i dag.

Kl. 14:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:25

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Det bygger på en forkert præmis om, at det hele er smidt ombord. Det er det jo ikke. Der er masser af ting, som går igen i forhold til regeringsgrundlaget. Vi er meget glade for det, som jeg også rede-gjorde for i starten af spørgetiden, nemlig hele den erhvervs- og vækstpolitik, som lå i »Fair Løsning« – noget, som interesserer mig en del for tiden. Der er masser af konkrete forslag fra »Fair Løsning«, som også går igen i forhold til regeringens politik. Det er vi utrolig glade for. Så det synes jeg kun vi kan være rigtig glade for.

Kl. 14:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så er vi nået til det tidspunkt, hvor medspørgeren skal til podiet. Hr. Jakob Engel-Schmidt har som medspørger 1 minut. Værsgo.

Kl. 14:26

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg hørte før ministeren udtale, at han principielt altid er enig med sin finansminister, og det er jo rart. Derfor vil jeg også spørge ministeren, om ministeren er enig i, at man skal holde, hvad man lover, også selv om der er et valg, der står mellem løftet og der, hvor det kan blive til en realitet.

Når jeg nu spørger – og nu håber jeg altså ikke, at ministeren beskylder mig for at være fatsvag, for det synes jeg jo er et uheldigt ord at bruge i Folketingssalen – så skyldes det jo, er, at jeg i høj grad kan følge min kollegas, hr. Mads Rørvigs, opfattelse og tanker om, at nogle vælgere måske føler sig en anelse skuffede over i »Fair Løs-

ning« at være stillet mælk og honning i udsigt, og når det så kom til stykket, at have fået et blåt reformkatalog, hvor regeringen jo har fundet ualmindelig stor inspiration til at gennemføre sine reformer i vores valgløfter og i de beregninger, som vi har foretaget af diverse reformer i Finansministeriet.

Jeg er jo ikke skuffet, for når man ikke har så høje forventninger, er der ingen grund til at blive skuffet, men det kunne være interessant, hvis ministeren kunne komme med en kommentar til det.

Kl. 14:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren. Der er 1 minut.

Kl. 14:27

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg var forud for sidste valg politisk ordfører for Socialdemokratiet, og jeg kan huske, at jeg i ganske mange af de debatter, der var op til valgkampen og under valgkampen – jeg havde indtryk af, at den valgkamp varede meget lang tid – meget tydeligt sagde, at hvis man stemte på os, kunne man forvente mere og hårdere arbejde og højere skatter.

Det var ikke sådan, at jeg lovede, at nu skulle man bare slappe af, og at vi ville lette noget her og der og alt muligt andet. Vi var meget, meget direkte og ærlige i vores argumentation. Krisen var så dyb, at alle fik lov til at betale, og der var ikke nogen nemme veje. Jeg erindrere, at jeg gang på gang har stået og sagt det. Jeg synes ikke, at det er at bilde folk ind, at de ville få mælk og honning, egentlig tværtimod.

Kl. 14:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Medspørgeren for den sidste runde på ½ minut. Værsgo.

Kl. 14:28

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Således oplyst – det vil jeg gerne give ministeren, for jeg kan ikke huske alle de debatter, ministeren har deltaget i, men når ministeren siger det, har jeg ingen grund til at betvivle det – forstår jeg sådan set også godt det, ministeren siger om forsigtighedsprincippet. Og med risiko for at komme galt af sted vil jeg spørge ministeren, om han mener, at man så har gjort tilstrækkeligt opmærksom på det her forsigtighedsprincip i den socialdemokratiske kommunikation udadtil i valgplakater og løfter og den slags. Jeg mindes jo ikke, at der var sådan en varedeklaration, hvor der har stået, at det var under forudsætning af, at forsigtighedsprincippet blev overholdt. Er ministeren enig i, at man godt kunne have gjort lidt mere ud af det?

Kl. 14:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, og der er ½ minut.

Kl. 14:29

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg mener faktisk, at vi i forbindelse med valgkampen indkaldte til pressemøde og forklarede forsigtighedsprincippet. Jeg tror endda også – det er efter hukommelsen, og jeg er ikke helt sikker – at vi indrykkede annoncer. Så man må jo sige, at vi næsten har gjort alt, hvad vi kunne, for at flage den begivenhed. Og jeg ved, at vi i forbindelse med valgkampen brugte det meget aktivt i debatten. Så jeg mener faktisk, at vi har gjort os ihærdige anstrengelser for, at det skulle fylde en del.

Kl. 14:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er vi nået til spørgerens sidste runde, og dermed er der ½ minut til hr. Mads Rørvig. Værsgo.

Kl. 14:29

Mads Rørvig (V):

75 kr. i flyafgift, tilbagerulning af en efterlønsreform, maksimum 30 minutters ventetid på skadestuen, tilbagerulning af dagpengeperioden, maks. 24 elever i klasserne, der skal være to lærere i alle klasser fra 1. til 3. klasse, værnepligten skal ophæves, og der skal indføres betalingsring om København. Det var bare et lille udsnit af de løftebrud, som regeringen har begået, og som stod i »Fair Løsning«, så med hensyn til at sige, at den er fuldt ud gennemført og det stadig er en god plan, der er fuldt ud finansieret, tror jeg, at vi i dag fik afsløret, at der vist var begået lidt underfinansieret løftebrud i regeringens plan forud for sidste valg.

Kl. 14:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren, ½ minut.

Kl. 14:30

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg mener ikke, at jeg er blevet citeret for at sige, at den var fuldt ud gennemført. Det har jeg ikke postuleret. Jeg vil sige, at mange af de ting, som spørgeren listede op der, var meget sympatiske forslag, som jeg holder meget af. Noget af det er faldet som følge af manglende finansiering. Det viser faktisk, at vores forsigtighedsprincip virker, og det kan man jo glæde sig over. Andet er faldet, i forbindelse med at Socialdemokratiet af en eller anden grund ikke alene fik 50,6 pct. af stemmerne ved valget – jeg fatter det ikke, jeg anbefalede det ellers – for så havde vi kunnet gennemføre det. Sådan er det jo. I forbindelse med et valgresultat må man gøre det op, og så må man jo se på, hvor meget af sit program man kan gennemføre. Jeg tror heller ikke, at Venstre nogen sinde kommer i den situation, at man kan gennemføre hundrede procent af sit program. Sådan er det jo ikke.

Kl. 14:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Ministeren har nu været på 1 time og 10 minutter og dermed stopper spørgsmålene til ministeren. Det betyder, at spørgsmål nr. 14 og spørgsmål nr. 15, begge til erhvervs- og vækstministeren, udgår. Spørgerne har mulighed for at få et skriftligt svar på spørgsmålene.

Dermed er spørgetiden afsluttet for i dag.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 752

14) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V) (medspørger: **Torsten Schack Pedersen** (V)):

Vil ministeren tage initiativ til at indføre et loft over antallet af interne møder i det offentlige, eventuelt som en forsøgsordning på ministerens eget område, som han foreslog i et interview med Altinget.dk den 26. januar 2011, og som man må formode var et element i den katastrofalt underfinansierede socialdemokratiske plan for Danmarks økonomi, »Fair Løsning«?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 14:31

Spm. nr. S 755

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig, set i forhold til at rigtig mange pensionister med store friværdier i deres ejendomme tilsyneladende nægtes lån i deres friværdi og dermed kun har dyre forbrugs lån i bankerne som eneste alternativ?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 14:35

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.01.2014).

Kl. 14:31

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører på talerstolen er fru Fatma Øktem fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Jeg skal starte med at sige, at jeg holder den her tale på vegne af fru Inger Støjberg, vores integrationsordfører, der desværre ikke kunne være her i dag.

I Venstre går vi ind for en fast og fair udlændingepolitik, men det betyder ikke, at vi ikke er villige til at ændre på reglerne på området, når der er en grund til det. Derfor har vi i Venstre været meget glade for at kunne indgå den aftale om ændring af reglerne for opholdstilladelse, som nu er blevet fremsat som lovforslag, og som vi førstebehandler i dag.

Lovforslaget ændrer reglerne om adgang til fortsat ophold her i landet i tilfælde af ens ægtefælles død. Indtil nu har det været sådan, at personer med tidsbegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt har fået inddraget deres opholdstilladelse, hvis ægtefællen døde. Med lovændringen skal der fremover ses på, om udlændingen har udvist vilje og evne til at integrere sig i det danske samfund. Hvis det er tilfældet, kan man beholde sin opholdstilladelse. Samtidig åbner lovforslaget også op for, at sager, der er blevet afgjort inden for de sidste 2 år, kan blive genoptaget og bedømt efter de nye regler.

Aftalen lukker et hul i udlændingelovgivningen, som har eksisteret siden 1980. Jeg vil gerne være helt ærlig og sige klart, at det er et hul, som vi ganske enkelt heller ikke har været opmærksomme på, mens vi sad i regering. I Venstre mener vi ikke, at man skal have frataget sin opholdstilladelse, blot fordi man er så uheldig, at ens ægtefælle dør. Det er naturligvis en tragisk hændelse, som man selv er helt uden skyld i. Og hvis man har udvist vilje og evne til at integrere sig og blive en del af det danske samfund, mener vi også, man skal have lov til at blive i Danmark, selv om man skulle komme i sådan en situation.

Derfor er vi yderst tilfredse med, at regeringen efter et noget langt tilløb fra både statsministeren og den tidligere justitsministers side indbød til forhandlinger om at få loven ændret, da problematikken kom til vores kendskab sidste år. Vi synes, det er yderst retfærdigt og en god aftale, der får lukket et hul i vores lovgivning, og derfor stemmer Venstre for lovforslaget.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen Klint fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Hvis noget kan få følelserne i kog i den danske befolkning, er det jo drøftelse af udlændingeregler, men det er også drøftelse af personsager. Det kan man jo følge i medierne, deriblandt Facebook, og vi kan også se det på det antal henvendelser, vi får som folketingspolitikere, hvor der jo i sådan nogle sager typisk kommer enslydende mails til de 179 medlemmer af Folketinget. Og det er jo rigtig godt. Ikke fordi vi som folketingsmedlemmer skal være en del af anke- eller klagesystemet, men fordi det er meget godt for os til tider at blive gjort opmærksom på, hvordan den lovgivning, som vi jo vedtager her, kommer til at se ud i praksis, når den når derud, hvor en anden del af tredelingen af magten helst skal fungere rigtig godt.

Sådan er det også i den her sag. Jeg er enig med Venstres ordfører, der sagde – jeg tror endda, det er vores udtryk – en fast og fair udlændingepolitik. Det troede jeg egentlig hørte til ovre i vores blok først, men det er dejligt, hvis vi er enige om begreberne, og så kan det også være, vi med tiden blive lidt mere enige om indholdet, altså hvad der ligger i begrebet fast og fair udlændingepolitik og også integrationspolitik.

Den sag, vi står med i dag, tror jeg alle kender ret godt – også fra medierne – men den har jo baggrund i, at vi, da loven i sin tid blev lavet, ikke var opmærksomme på, at der også er nogle ægteskaber, der bliver afbrudt efter ret kort tid på grund af dødsfald hos den ægtefælle, der er dansk statsborger. Og det er selvfølgelig ikke tilstrækkeligt, hvis man så ikke har nået at få tid nok til at kunne være her på almindelige opholdsbetingelser, og vi er nødt til så at rette op på den lovgivning. Derfor er det også rigtig fint, at partierne, bortset fra Dansk Folkeparti, sammen kunne nå frem til at lave en aftale om at se på den mangel – nogle vil kalde det et hul – der var i lovgivningen. Det er jo rimelig alvorligt, hvis man, når man bliver enke eller enkemand i et nyt land, så også bliver udvist, fordi vi som folketingspolitikere ikke har tænkt den situation ind i lovgivningsarbejdet.

Vi ser frem til, at den her lov kommer til at virke, ikke bare for den konkrete familie, der har udløst den, men også for andre, der eventuelt er i en tilsvarende situation. Og der vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det her jo er en overgangslov, hvor der i selve lovforslaget er en overgangsordning, sådan at hvis der er tilsvarende personer, der har nogle lignende forhold, så kan de inden for de næste 6 måneder rejse deres sag og få den vurderet.

Jeg synes, at den aftale, der er lavet mellem de politiske ordførere og ministeren, er rigtig flot, så Socialdemokraterne kan anbefale, at man stemmer ja, så vi lynhurtigt får loven gjort færdig, og den kan få virkning fra den 1. februar. Jeg skal hilse fra SF's ordfører og sige, at de naturligvis også stemmer for et så positivt lovforslag.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

For god ordens skyld er det værd at slå fast, at der i dag jo faktisk er mulighed for, at personer, der står i den situation, at deres ægtefælle er gået bort, kan få forlænget deres opholdstilladelse. Så den mulig-

hed eksisterer allerede i lovgivningen i dag, og det er der faktisk også folk der rent faktisk får, når de her sager bliver behandlet af udlændingemyndighederne, bare så det står klart.

Vi ved jo alle sammen godt, hvad der er baggrunden for det her lovforslag. Lad mig derfor indledningsvis slå fast, at Dansk Folkeparti overhovedet ingen problemer har med den pågældende familie, og derfor har vi heller ikke noget imod, at familien er i Danmark. Der er mildest talt mange andre, som vi hellere end gerne så blive smidt ud af Danmark. Bare se på alle de kriminelle udlændinge, vi har rendende rundt som bandemedlemmer, som voldtægtsforbrydere, voldsforbrydere osv.

Det er metoden og den valgte fremgangsmåde i forhold til den konkrete familie, som vi i Dansk Folkeparti har et problem med – og altså ikke familien. Dansk Folkeparti har hele tiden ment, at Justitsministeriet burde have undersøgt, om ikke familien kunne have fået ophold på et andet grundlag og altså uden en særlov med tilbagevirkende kraft. Den mulighed nægtede regeringen at undersøge, hvilket er direkte meningsløst.

Desværre kan ingen andre partier end Dansk Folkeparti åbenbart se det problematiske i, at Folketinget lovgiver med tilbagevirkende kraft på grund af et pres udefra og på grund af et pres fra medierne. Lad os være ærlige og sige, at der kommer rigtig mange mennesker til Danmark i disse år – og at der er kommet mange mennesker igen – og nogle af dem udviser Danmark igen, også selv om der er tale om børn. Når Folketinget har vedtaget dette lovforslag, kan de udviste børn og deres familier mere eller mindre med rette komme og forlange, at også deres sag, som også kan indeholde elementer, som er tragiske, skal tages op af Folketinget, og at de også skal have en særlig lovgivning, som er skræddersyet til dem. Og de kan kræve, at loven – ligesom denne lov – skal gælde med tilbagevirkende kraft.

Jeg vil kunne forstå, hvis de forsøger sig, sådan som regeringen har håndteret denne sag. Og så vil det nok blive oplevet som noget dobbeltmoralisk, hvis Folketinget så går ind og siger nej. Og hvad, hvis Folketinget siger ja og derfor skal til at sagsbehandle en række gamle sager her i Folketingssalen, også sager, hvor der er tale om, at Danmark har udvist til urolige lande – hvad så?

Jeg synes ikke, det er en ordentlig måde at forvalte udlændingepolitikken på. Jeg synes, at det forløb, som vi har set, er klodset og panikagtigt, men vi vil ikke i Dansk Folkeparti forhindre, at familien får ophold, og har i øvrigt heller ikke gjort noget for det. Derfor stemmer vi heller ikke nej til lovforslaget. Dermed signalerer vi også, at det ikke er sagen eller Im og hendes mor, vi vender os imod. Det er regeringens klumreri og hele fremgangsmåden og de mulige konsekvenser af denne måde at lovgive på, som vi vender os imod.

Man skal ikke gå langt tilbage i tiden, før både den tidligere justitsminister, justitsministeren og statsministeren var enige med Dansk Folkeparti i, at det er en usikkelig måde at lovgive med tilbagevirkende kraft på udlændingeområdet. Men så skiftede Venstre standpunkt eller holdning, og så skiftede regeringen også standpunkt. Hvad der ligger bag dette usikkelige forløb, kan man kun gisne om. Det, vi dog ved, er, at regeringen, Liberal Alliance og Enhedslisten selv valgte at forringe klagemulighederne på familiesammenføringsområdet. Den pågældende sag lå i Justitsministeriet, og regeringen kunne altså med meget stor sandsynlighed have forhindret udvisningen af Im og hendes mor. Men man greb ikke ind og rørte først på sig lang tid efter, da det var for sent.

Det, vi også ved, er, at selv om det er forsøgt fremstillet, som om udsendelsen af familien på en eller måde skulle være Dansk Folkepartis skyld, så hænger det jo sådan sammen, at familien fik opholdstilladelse, da Dansk Folkeparti havde politisk indflydelse på udlændingepolitikken. Og familien blev sat på et fly og smidt ud af Danmark på et tidspunkt, hvor vi ingen indflydelse havde på udlændingepolitikken. Faktisk er det den politik, som regeringen og dens

flertal står for, som bærer ansvaret for, at udsendelsen overhovedet fandt sted. Måske er det derfor, at der gik panik i regeringen, da man indså konsekvenserne af sin egen uigennemtænkte politik. Det var vist ikke mennesket, der var i centrum, da man selv forringede klagemulighederne imod vores anbefaling.

Det er i øvrigt tankevækkende, at familien jo allerede er i Danmark, og så står vi her og skal hastebehandle en lov, der skal sikre, at familien kan komme hertil. Vi sagde i Dansk Folkeparti, at hvis regeringen ville, kunne den uden en lovændring med meget stor sandsynlighed have fundet en løsning. Nu var der jo faktisk med et visum fundet en midlertidig løsning. Mon ikke regeringen med hele sit embedsapparat bag sig kunne overkomme at finde en mere permanent løsning? Jeg tror ikke, jeg røber nogen statshemmeligheder, når jeg siger, at det ikke ville være første gang, der opstod en sag, hvor en minister bad sit embedsværk om at finde en løsning på et konkret problem.

Af principielle grunde har vi det ikke godt med at lave særlove med tilbagevirkende kraft, næsten uanset hvor meget sympati man har, fordi nu kan alle andre med rimelighed kræve, at Folketinget også tager deres sager op, og det er slet ikke til at overskue, hvis det skulle udvikle sig til en ny praksis på udlændingeområdet.

Alt i alt har Dansk Folkeparti ingen problemer med den pågældende familie. Im og hendes mor har været et eksempel til efterlevelse for en hel del andre herboende udlændinge, fordi familien, så vidt jeg kan se, har vist lyst, vilje og evne til at integrere sig i Danmark. Vi har et politisk problem med metoden, og vi advarer imod, at der udvikler sig en praksis her i salen, hvor skiftende regeringer laver lovgivning på udlændingeområdet med tilbagevirkende kraft på baggrund af sager, hvis sagsakter medlemmerne formentlig ikke engang har set.

På den baggrund stemmer vi hverken for eller imod lovforslaget.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Der er lige et par korte bemærkninger. Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:44

Tom Behnke (KF):

Jeg vil blot høre, hvad hr. Martin Henriksen mener, når han kalder lovgivningen her for en særlov. Hvad gør, at det er en særlov, set med hr. Martin Henriksens øjne?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo bl.a., at man på baggrund af en enkeltsag i medierne foreslår at lave en lovgivning, og at man foreslår at lave den med tilbagevirkende kraft.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:44

Tom Behnke (KF):

O.k., men det synes jeg da ikke kan lyde sådan helt fremmed for Dansk Folkeparti, altså at tage enkeltsager op og lave lovgivning ud fra det, så det kan jo ikke være et argument i sig selv. Særlov betyder vel egentlig, at man laver en lov, der særlig retter sig mod en person eller en gruppe af personer, som man gjorde det med den gamle palæstinenserlov, men det er jo ikke det, der er tilfældet her. Her laver man en generel lovændring, der ikke er møntet på personer, men på

de livssituationer, de er i, og dermed kan det vel ikke kaldes en særlov, altså når det er en generel lovændring.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Martin Henriksen (DF):

Jo, altså, i betragtning af at det faktisk fremgår af de papirer, den skriftlige fremsættelse, som justitsministeren har sendt over til Folketinget, at der er tale om en særlig overgangsordning, synes jeg nok, det er rimeligt at betegne det som en sådan, og når det rent faktisk også står i de lovdokumenter, der er sendt over.

Så vil jeg bare sige, at vi jo godt ved, hvad baggrunden for den her sag er, og at vi også godt ved, at lovgivningen er sådan i dag, at man godt kan få forlænget sin opholdstilladelse, selv om ægtefællen er afgået ved døden. Det er der jo mulighed for i dag, og i langt de fleste sager, hvor ægtefællen afgår ved døden, er det jo sådan, at man faktisk får forlænget sin opholdstilladelse og får lov til at blive i Danmark. Det, der er baggrunden for, at det er gået galt i denne konkrete sag, er jo, at regeringen har fumlet rundt i det og ikke har ønsket at finde en løsning uden at lave lovgivning.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:45

Karen J. Klint (S):

Nu var hr. Tom Behnke jo så flink netop at stille spørgsmålet om, hvad forskellen er på en generel lov og en særlov, for jeg oplever også det her som en generel lovgivning. I Danmark har vi ikke i loven om udlændinge taget højde for ægtefælles dødsfald, og det er det, vi retter op på her. Og så er der jo ikke noget forgjort i, at man så også siger, netop for at det ikke skal være en særlov, som kun er udløst af en enkelt familie, at der for andre familier, der står i en tilsvarende situation, er en overgangsordning. Jeg mener også at kunne huske, at vi tidligere har set andre overgangsordninger.

Så jeg vil bare spørge i forhold til det, at der er sket et dødsfald, om hr. Martin Henriksen virkelig mener, at det ikke er en særlig situation, som er forskellig fra den situation, man er i, når man bliver skilt. For der får man jo heller ikke automatisk forlænget sin opholdstilladelse. Men er det at blive enke eller enkemand ikke noget helt specielt, som vi ikke har taget højde for i den gamle lov?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Martin Henriksen (DF):

Det står i det lovforslag, som vi behandler i dag, at den nuværende lovgivning tager højde for det. Det står i lovforslaget på side 5. Så det må jeg gå ud fra er rigtigt, og det er i øvrigt også rigtigt, for sådan er den eksisterende lovgivning – det ved jeg. Så sådan er det. Det fremgår i øvrigt også af det lovforslag, som vi behandler i dag, at det er sådan i dag, at i størstedelen af de sager, hvor en ægtefælle afgår ved døden, får de udlændinge faktisk lov til at blive i Danmark.

Det, der er sket i den her sag, er jo, at regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance har forringet klagemulighederne for udlændinge i de her sager. Så man har selv forringet reglerne på det her område. Sagen lå jo i Justitsministeriet, og ministeren havde mulighed for at gribe ind i sagen. Så vedtog man en lovændring, mens sagen lå i Ju-

stitsministeriet, som fjernede sagen fra Justitsministeriet og lagde den over i et uafhængigt Udlændingenævn, som så gav afslag på ansøgningen om forlængelse af opholdstilladelsen. Det er jo sagen.

Så regeringen har jo forringet klagemulighederne og dermed selv bragt sig i den her situation. Og så har vi fra Dansk Folkepartis side sagt – ud over at vi anbefalede, at man ikke forringede klagemulighederne, men det ville man så ikke høre på – at man jo skulle undersøge mulighederne for, at de kunne få en opholdstilladelse efter nogle andre bestemmelser, og det har regeringen så af uransagelige årsager nægtet.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 14:48

Karen J. Klint (S):

Jeg synes, at vi indimellem skal gå ind for ret enkle regler i Danmark. Jeg synes, det gør en meget stor forskel, når man bliver enke eller enkemand, og derfor skal man ikke igennem store ansøgningsprocedurer, hvor man så skal tage stilling til, hvor kort eller lang tid man har været her, og hvordan vilkårene er. Det er også derfor, jeg anbefaler, at vi får rettet op på det, for vi har i den oprindelige lov glemt, at man kan blive alene i Danmark i kraft af dødsfald, og det er det, vi retter op på her.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er ikke korrekt. Altså, i den eksisterende lovgivning tager man jo højde for den slags. Sådan er det jo. Og så kommer man med et lovforslag, hvor man vil give mulighed for, at flere kan få opholdstilladelse efter den bestemmelse, som allerede gælder i dag. Det er jo sagen.

Så er sagen også den, at den pågældende sag kunne have været forhindret, hvis der havde været politisk vilje til det, hvis ministeriet havde ønsket at gribe ind, hvis den tidligere justitsminister havde ønsket at gribe ind. Og det gjorde han så ikke. Det kan man jo have mange og lange filosofiske diskussioner om hvorfor han ikke gjorde, men det gjorde han så ikke. Og så bragte man sig selv i den her situation, og man kastede familien ud i en situation, som familien ikke havde haft nødig at blive kastet ud i.

Det må man jo selv ligge og rode med, men jeg synes bare, at det er en væsentlig pointe, og det vil jeg altså gerne holde fast i, at Danmark udsender børn med jævne mellemrum – det sker jo en gang imellem – og der er mange tragiske historier iblandt, for der kommer mange mennesker til Danmark, og der er mange tragiske historier ude i verden ... (*Fjerde næstformand (Anne Baastrup)*: Taletiden er ved at være slut nu). Undskyld. Og vi kan jo ikke alle sammen sige, at vi sagsbehandler deres sag, fordi vi nu er sagsbehandlere i den her sag. Men der kommer jo et pres fra Folketinget, og det synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Marlene Borst Hansen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 14:50

Kl. 14:53

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Man skal huske at glæde sig, og i dag glæder jeg mig over, at regeringen har taget fat på at ændre udlændingeloven, således at en udlænding gift med en dansk ægtefælle ikke i fremtiden vil miste sit opholdsgrundlag i Danmark, hvis den danske ægtefælle dør.

Den situation var Im og hendes mor i. De kom oprindeligt fra Thailand, men Im har boet i Danmark, siden hun var 2-3 år. Hun har gået i dansk skole, hun taler dansk, hun har sit netværk her. Ulykkeligtvis døde hendes danske adoptivfar af kræft, og Im og hendes mor stod derfor til at blive udsendt af Danmark, fordi grundlaget for deres familiesammenføring var bortfaldet. Ims historie berørte mig dybt, og jeg er meget glad for, at regeringen tog problemstillingen op, inviterede Folketingets partier til forhandling, og i dag kan vi så stå her og førstebehandle det konkrete lovforslag.

Jeg er også utrolig glad for, at vi også på udlændingeområdet kan lave særdeles brede forlig og nå til enighed om, at det var dybt urimeligt, at man midt i den ulykkelige situation og menneskelige krise, man må stå i, hvis ens ægtefælle dør, så også lige bliver smidt ud af Danmark, skal væk fra sit hjem, sit danske netværk og alt det, man har bygget sit liv op omkring i Danmark. At Dansk Folkeparti så åbenbart ikke synes, det er så urimeligt, at man vil stemme for det her lovforslag, kan dog ikke slå skår i glæden, det kan kun undre.

Fra flere steder har det været nævnt, at vi i dag behandler et forslag til en særlov, men det gør vi ikke. Vi laver *ikke* en særlig lov for Im og hendes mor. Vi laver derimod en helt generel lovændring, som gælder alle, som måtte komme i en lignende situation i fremtiden og 2 år tilbage. Det, at vi laver en generel lovændring, har været meget, meget vigtigt for Radikale Venstre.

Med disse ord kan jeg meddele, at Radikale Venstre til fulde og med stor glæde bakker op om lovforslaget.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:52

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det er bare, fordi der nu er flere, der har sagt, at det ikke er en særlov: Der står altså i den skriftlige fremsættelse, som er sendt over til Folketinget af justitsministeren, og nu citerer jeg:

»Der foreslås endvidere i lovens bestemmelse om ikrafttræden fastsat en særlig overgangsordning, som indebærer, at loven vil finde anvendelse på afsluttede sager ...«.

Det er altså en særlig overgangsordning; det står der jo selv i det, som man har sendt over. Hvorfor står ordføreren så og siger, at der ikke er noget særligt ved det her? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg, fordi vi er så uenige om, hvordan man skal sikre, at den pågældende familie får en opholdstilladelse i Danmark, egentlig godt kunne tænke mig at vide noget. Vi har fra Dansk Folkepartis side sagt til Justitsministeriet, til den tidligere justitsminister, at man skulle undersøge, om de kunne få ophold efter andre bestemmelser. Det nægtede man af en eller anden årsag. Jeg forstår ikke hvorfor. Det er så fair nok, at der er forskellige opfattelser af, hvordan man ønsker at gøre det. Men regeringen – og dermed også Det Radikale Venstre – har jo forringet klagemulighederne. Vil I rulle den forringelse af klagemulighederne tilbage? Det synes jeg ville være fair nok.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Marlene Borst Hansen (RV):

Vi laver med den her lovændring ikke en særlov. Men det, der er det særlige – det har hr. Martin Henriksen jo ret i – er, at vi laver en lovændring med tilbagevirkende kraft. Den kommer til at gælde for alle, ikke bare for Im og hendes mor, men for alle, der 2 år tilbage i tiden har været i en lignende situation. Det er noget meget særligt. Det var også derfor, at det for Radikale Venstre, da vi gik ind og lavede dette lovforslag med tilbagevirkende kraft – og det har hr. Martin Henriksen jo ret i; det er ikke noget, vi gør ofte her i Folketinget – så var meget, meget vigtigt og afgørende, at det var et meget bredt flertal i Folketinget, der stod bag, så bredt som overhovedet muligt. Derfor havde vi også gerne set, at Dansk Folkeparti ville have været med, så det *var* samtlige partier, der var med. Det ønskede Dansk Folkeparti ikke. For De Radikale var det så vigtigere, at vi fik den her lovændring igennem, end om Dansk Folkeparti nu ville bakke op.

I forhold til det med den forringede klagemulighed vil jeg sige, at jeg ikke er enig med hr. Martin Henriksen i, at vi har forringet klagemulighederne. Tværtimod har vi gjort det objektivt, og vi har lavet lige ret for alle. Så det er ikke dem, der bare kommer på forsiden af aviserne, der hermed kan få en mulighed for at blive i Danmark, men det er noget, som et uvildigt Udlændingenævn tager sig af. Og det er vi særdeles glade for i Radikale Venstre.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:55

Martin Henriksen (DF):

Det er o.k., men jeg synes bare, at man skal lade være med at skrive, at man indfører en særlig ordning, hvis det ikke er noget særligt. Det er den ene del af det.

Så vil jeg altså også sige, at jeg synes, der er noget, der er mærkeligt. Alle kan begå fejl – det er jo fair nok – men her har man så valgt at fjerne den direkte klageadgang til ministeren og lægge det over til et Udlændingenævn. Den tidligere minister havde muligheden for at stoppe sagen, men valgte ikke at gøre det, og mens ministeren så nølede med det, trådte der en ny lovgivning i kraft, som fjernede sagen fysisk fra Justitsministeriet og fra ministerens bord. Og det var en forringelse af klagemulighederne, for ministeren kunne jo have grebet ind.

Så vil Radikale Venstre ikke, set i lyset af at man har begået en fejl, en indlysende fejl, sørge for, at der igen kan klages til ministeren, så ministeren kan gribe ind?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:55

Marlene Borst Hansen (RV):

Det har været meget afgørende for Radikale Venstre, at vi fik oprettet det her Udlændingenævn, og at vi fik udvidet Udlændingenævnets beføjelser. Og det har det, fordi den direkte klageadgang til den enhver tid siddende minister ikke er at have lighed for loven. For hvem er det lige, der kommer? Hvilke sager er det lige, der kan nå ministerens bord? I forhold til det med at have en helt objektiv klageadgang i et objektivt klagesystem, som ligger væk fra politikernes lange arme, og hvad politikerne lige p.t. måtte finde interessant, er vi særdeles glade for det, og det har vi på ingen måde tænkt os at lave om.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 14:56

FN's børnekonvention i dansk lov. For så kunne vi jo sikre, at der i alle sager, der vedrører børn – også dem, der ikke er så heldige at komme i Aftenshowet eller blive omtalt på hr. Lars Løkke Rasmussens facebookprofil – blev taget selvstændigt stilling til barnets tarv, når man skal vurdere sagen.

Vi støtter forslaget.

Kl. 14:56

Kl. 15:00

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er dejligt, at et meget stort flertal i Folketinget er af den opfattelse, at når en person, som har fået familiesammenført en udenlandsk ægtefælle hertil, dør, så skal den udenlandske ægtefælle eller dennes børn ikke automatisk smides ud af Danmark, og Enhedslisten støtter naturligvis forslaget. Jeg må til gengæld sige, at jeg synes, at det har taget meget lang tid for regeringen at komme frem til den her holdning. Allerede i slutningen af 2012 gjorde Socialdemokraternes hr. Bjarne Laustsen, jeg selv og andre den daværende justitsminister opmærksom på Ims situation, og først i november 2013 beslutter regeringen, at der skal gøres noget. Man kan selvfølgelig sige bedre sent end aldrig, men jeg synes nu alligevel, det er temmelig underligt.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der allerede i dag en mulighed for, at en udlænding, der har boet i Danmark i mindre end 2 år, kan beholde sin opholdstilladelse, hvis den danske ægtefælle dør. Efter praksis – det står der i bemærkningerne – ville det kræve, at der forelå særlige omstændigheder. Der står altså sort på hvidt i bemærkningerne, at det slet ikke er nødvendigt at ændre loven; det havde været nok at ændre praksis.

Igen må man spørge sig selv: Hvorfor gjorde regeringen så ikke noget langt tidligere i den her sag? For så havde man jo kunnet undgå, at Im og hendes mor, Suthida, blev udvist i første omgang. Jeg synes selvfølgelig, det er dejligt, at de nu kommer hjem til Danmark – hjem til Nordjylland – men det havde da været bedre, hvis man havde kunnet undgå, at de sådan skulle rejse til Thailand og gå igen med den meget store usikkerhed og det pres, som der har været på dem. Men en lovændring er selvfølgelig under alle omstændigheder mere tydelig og mere holdbar end en praksisændring, så det kan vi ikke have noget imod.

Det, som vi kan have noget imod, er som sagt det lille år, der er gået, hvor den daværende justitsminister kendte til sagen og havde mulighed for at gribe ind med en praksisændring, men ikke gjorde det. Man kan sige, at det, der gjorde udslaget, jo tilsyneladende var, at Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, den 12. november 2013 på Facebook annoncerede, at han støttede Ims og hendes mors ret til at blive i Danmark. Dagen efter, nemlig den 13. november 2013, samlede den daværende justitsminister så partierne i Justitsministeriet, hvorefter aftalen om den her lovgivning blev indgået.

Kigger vi på det konkrete lovforslag, kan det undre, at det er morens eller farens vilje og evne til at integrere sig her i landet og ikke hensynet til barnets tarv, der er afgørende for, om man fortsat kan få lov til at blive i Danmark. Både Red Barnet, Børnerådet, Børns Vilkår og Institut for Menneskerettigheder kritiserer i deres høringssvar, at hensynet til barnets tarv – den selvstændige vurdering af barnets tarv – ikke er vægtet i lovforslaget.

Det, der i efteråret skabte så meget sympati i befolkningen, var jo altså ikke beundringen for Suthida Nielsens evne og vilje til at integrere sig her i landet – selv om den er stor – nej, det var jo tv-billederne af den 7-årige Im, hvor hun sådan på nordjysk forklarer, hvorfor det er enormt godt at gå i skole i Nordjylland og at have lege-kammerater i Aabybro osv. Altså, det var hensynet til barnets tarv, der gjorde Imsagen til en stor og vigtig sag i dansk politik, og det hensyn synes jeg er underprioriteret i lovforslaget. Vi støtter som sagt lovforslaget, men vi ville unægtelig gøre det med større glæde, hvis hensynet til barnets tarv fremgik klarere.

Så vil jeg også lige sige, at jeg jo synes, det ville være fuldstændig oplagt at få indskrevet – eller inkorporeret, som det hedder –

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Merete Riisager fra Liberal Alliance.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Det er glædeligt, at Im og hendes mor har fået mulighed for at vende tilbage til Danmark. Mange danskere har fulgt med i historien om Im og Suthida og deres kamp for at blive i Danmark, på trods af at Suthidas ægtefælle gik bort.

I Liberal Alliance byder vi den lille familie velkommen tilbage til Danmark. Vi er ikke begejstrede for særordninger og særlove, men vi har ligesom de fleste andre partier i Folketinget erkendt, at der her var et hul i lovgivningen. For os har det selvfølgelig været afgørende, at Suthida og Im uretmæssigt er havnet i denne ulykkelige situation, fordi Suthidas mand gik bort, men også, at Suthida har taget en uddannelse i Danmark, så hun er klar til at forsøge sig selv og sit barn. For uagtet jeg som mor har den største sympati for forældre, der vil bosætte sig det bedst mulige sted af hensyn til deres børn, så må jeg erkende, at Danmark er et lille land med begrænsede ressourcer.

Jeg efterlyser derfor en politisk retning, hvor vi i højere grad stiller krav om, at udlændinge forsøger sig selv. I Liberal Alliance ønsker vi at skærpe selvforsørgelseskravet, således at immigranter, der kommer til Danmark for at bo og arbejde her, skal have en kontrakt med en arbejdsgiver og kunne dokumentere, at de ikke vil ligge samfundet til last. De første 5 år skal man ikke have adgang til sociale ydelser, og man skal tegne en sundhedsforsikring.

Der kommer mange udlændinge til Danmark, der bidrager positivt, sådan som Im og Suthida også vil gøre det fremover, men desværre ser vi også det modsatte. I 2013 var 25,6 pct. af folk på kontanthjælp indvandrere, mens yderligere 3 pct. er efterkommere. Siden 2011 har 19.000 flere end før fået kontanthjælp; det er en stigning på 15 pct. Det kan naturligvis ikke blive ved at gå. Det har derfor høj prioritet for os at få revideret udlændingelovene på en måde, der sætter fokus på selvforsørgelse for udlændinge og familiesammenførte.

Dansk udlændingepolitik har udviklet sig i en retning, hvor det for ofte er de gode, der græder, og de onde, der ler. Vi sender fortsat højtuddannede ud af landet, hvis blækket på deres jobkontrakt ikke er tørt, før ph.d'en er afleveret. Samtidig oplever vi hærdede kriminelle, der får lov at blive. Udlændingelovgivningen er kompleks og derfor også nogle gange urimelig.

Derfor ser vi gerne en grundlæggende revision af udlændingelovgivningen under en blå regering. Tak for ordet.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da jeg blev opmærksom på, at der faktisk var en uhensigtsmæssighed i den eksisterende udlændingelovgivning, kom jeg til at tænke på, at vi tidligere har gjort det, at vi ændrede lovgivningen, ikke i form af en særlov, men generelt i forhold til de parforhold, der går i opløsning på grund af vold i parforholdet. Der gik man jo også ind og sagde, at hvis det var det, der var årsagen til, at man var nødt til at gå fra hinanden, så så man meget lempeligt på den familiesammenførtes muligheder for at kunne få lov til at blive i Danmark på sit eget selvstændige opholdsgrundlag.

Hvis man er blevet familiesammenført og den herboende går hen og dør, er man sådan set lidt på herrens mark og risikerer meget nemt, hvis ikke altid, at blive udvist af Danmark, fordi det opholdsgrundlag, man har, altså årsagen til, at man er her, går hen og dør, om jeg så må sige. Det synes jeg er meget problematisk, og det er ikke kun i forhold til den konkrete sag, som gav anledning til det her, men i det hele taget.

Så tænkte jeg, at det da ville være hensigtsmæssigt, hvis den herboende går hen og dør og den familiesammenførtes opholdsgrundlag ikke længere er til stede, at vi så går ind og ser med lidt lempeligere øjne på at kunne give et selvstændigt opholdsgrundlag til den pågældende, hvis vedkommende vil det – der er sikkert mange, der tager det for givet, at alle mennesker i hele verden helst vil være i Danmark, men det er jo ikke sikkert – altså at man, hvis man har lyst til og ønske om at blive i Danmark, så kan søge om at få sit eget selvstændige opholdsgrundlag.

Det er jo ikke, fordi det bliver til en blankocheck med det her lovforslag, altså så alle i den her situation bare kan få lov til at blive, men man vender det ligesom om og siger, at de som udgangspunkt kan få lov til at blive her. Men man kigger selvfølgelig på, hvor meget vedkommende er blevet integreret i det danske samfund, og hvor meget integrationsvilje- og parathed der er, til at vedkommende kan få sit eget selvstændige liv i Danmark. Det synes jeg er den helt rigtige måde at gøre det på.

Lovforslaget her lander rigtigt, og der er netop ikke tale om en særlov. Det er ikke en lovgivning, der kun handler om Im og hendes mor. Det vil jeg gerne understrege, for havde det været det, så havde vi stemt imod, for det ville være helt uanstændigt at gøre det på den måde. Vi var også imod, da man i sin tid lavede særloven om palæstinenserne, for det var også en helt forkert måde at lave lovgivning på. Vi skal ikke lave love herinde, hvor man laver en ny paragraf, der så kun gælder bestemte personer.

Men vi kan gøre det, at vi laver den generelle ændring, som lovforslaget her gør, nemlig at hvis man er så uheldig, at man kommer i den situation, at den, man er blevet familiesammenført med, går hen og dør, så har man bedre mulighed for at få et selvstændigt opholdsgrundlag i Danmark. Det er vi tilfredse med, og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er der en privatist, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:06

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er ikke så tit, man benytter sig af muligheden for at være privatist, men som nogle måske ved, så kender jeg i særdeleshed til den her sag, idet jeg i al beskedenhed rejste sagen for 13 måneder siden. Og jeg er meget, meget glad for, at der er et stort, bredt flertal, der vil være med til at hjælpe med at løse det her problem for både

Suthida og Im, men især også forigestillede. Derfor er der jo heller ikke tale om, at det er en særlov, vi har med at gøre her, men en generel ting, der har betydning for folk, der kommer i den situation, som svigerfaren Roland Nielsen ringede til mig om den 28. november 2012, hvor han sagde: Min søn er død. Og der kunne jeg jo kun kondolere.

Udover det kunne han så fortælle mig, at hans svigerdatter og hans barnebarn på dengang 6 år stod til at skulle udvises. Jeg syntes ikke, det var rimeligt, at en familie skulle have den tillægsstraf. Og da vi med det samme kunne mærke, at der var fuld opbakning i byen til den sag, spurgte jeg ham, om ikke han ville samle nogle underskrifter, og i løbet af ingen tid fik han samlet 500 underskrifter. Vi fik en udtalelse fra skolen om, at det gik fantastisk godt med Im og hendes integration der. Moren var i gang med en SOSU-uddannelse, og også der fik vi en udtalelse. Så det var helt tydeligt, at de var det, som jeg vil kalde godt integreret, og at de på det tidspunkt, hvor de kom hertil, havde valgt at blive danske, og det vil sige, at al kommunikation også foregik på dansk. Det er de krav, vi stiller, også fordi integration ved vi kan være meget vanskeligt nogle gange.

Her har vi altså en familie, der til fulde lever op til det, som jeg tror den danske befolkning forventer af folk, der kommer hertil, nemlig at de lader sig integrere. Derfor var det jo helt uforståeligt, at den klage, der kom, ikke blev imødekommet på det tidspunkt. Vi tog så sagen i retten, men det viste sig jo, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti havde lavet en generel regel om, at et barn skal have været her i 6 år, for at det kan få opholdstilladelse, og det havde Im ikke været på det tidspunkt. Derfor kunne det ikke blive til noget, og derfor kunne Suthida heller ikke længere holde til at skulle forklare, hvor godt hun var blevet integreret i det danske retssamfund, og det kom til et udrejsepåbud, og de rejste hjem.

Men så vil jeg gerne ud over at sige tak sige, at jeg synes, man har budt den familie meget, og jeg vil håbe, at man her i Folketinget kan tage sig sammen til hurtigst muligt at få den her sag behandlet. Det har været ekstremt dyrt at rejse ud af landet og tilbage igen, men det, der jo er nok så vigtigt, er, at det eneste, man har kunnet tilbyde dem, er et turistvisum, og det betyder, at moren ikke må arbejde. Hvordan har man egentlig forestillet sig at hun skal kunne betale husleje, når hun ikke må arbejde? Hun vil gerne arbejde og kan også få et arbejde.

Im må faktisk ikke engang gå i skole. Altså, i alle andre sammenhænge synes vi det er mærkeligt, hvis forældrene ikke sørger for at få deres børn i skole, så jeg er da glad for, at Aabybro Skole er så fleksibel, at man har sagt: Når Im står ude foran døren, kommer hun selvfølgelig også ind, og vi kunne jo se, at klassekammeraterne også var ekstremt glade for, at hun kom tilbage.

Så som lovforslaget er her, viser det sig, at der, efter at det er tredjebehandlet, vil være åbnet et vindue for dem, der har samme problemstilling, så de kan søge. Og derfor håber jeg, at vi hurtigt kan få det her håndteret, så Suthida kan få afleveret sin ansøgning, så hun kan få en opholdstilladelse, og så hun kan komme i gang med at have et forsørgelsesgrundlag og der kan komme ro på i familien. Det synes jeg vi skylder dem.

Så jeg vil blot gerne sige tak til dem, der har medvirket til at finde en løsning på det her, og samtidig sige, at den aften, hvor man lige skulle have 5 minutters berømmelse for at have været med til at få Im og hendes mor hjem, skulle man nok have tænkt lidt mere over, hvordan det så rent praktisk kunne lade sig gøre. Derfor står jeg i den situation, at jeg er nødt til at bede om, at det lader sig gøre så hurtigt som muligt. Jeg opfordrer ikke til lovsjusk eller noget som helst andet, der skal være en helt almindelig procedure, men for at de kan komme tilbage til et helt normalt liv, så synes jeg, vi skylder dem at gøre det her så hurtigt som muligt. Tak for ordet.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:10

tænelige og utænelige situationer, og derfor er det godt at have en vis fleksibilitet i systemet, så en minister i undtagelsestilfælde og i ganske særlige tilfælde kan gribe ind og forhindre en udsendelse.

Kl. 15:10

Vil hr. Bjarne Laustsen genindføre den klageadgang, så vi forhåbentlig kan undgå lignende sager fremadrettet, og så vi ikke behøver stå og lave særlove med tilbagevirkende kraft i Folketingssalen.

Kl. 15:13

Martin Henriksen (DF):

Jeg har stor respekt for, at man som politiker engagerer sig i forskellige sager, og der er ingen tvivl om, at det er en tragisk historie, som det også må siges at regeringen på mange måder bærer ansvaret for.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Bjarne Laustsen har fortrudt, at han stemte for den forringelse af klagemulighederne, så man ikke længere havde den direkte klageadgang til ministeren. For sagen lå jo, som jeg også tror hr. Bjarne Laustsen er opmærksom på, i ministeriet og blev så rykket over i nævnet, fordi den lov, som regeringen fremsatte forslag om, trådte i kraft.

Jeg vil høre, om ikke hr. Bjarne Laustsen fremadrettet ville være interesseret i at genoprette den direkte klageadgang til ministeren, for det ville jo kunne være en sikring, når der kommer sager fremover. Det er jo sådan med lovgivning, at det stort set er umuligt at tage højde for alle tænkelige og utænkelige situationer, men vi ved, at der kommer nogle sager fremover, som vi ikke kan spå om, men som også vil rumme en tragisk fortælling. Der er det meget godt, at der er sådan en fleksibilitet i systemet, at en minister kan gribe ind. Så vil hr. Bjarne Laustsen arbejde for, at den klageadgang bliver genindført?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Bjarne Laustsen (S):

Først vil jeg sige, at det er meget, meget sjældent, at jeg fortryder noget, for hvis jeg gør noget, er det som regel efter moden overvejelse. Derfor kan jeg sige, at på det tidspunkt, hvor jeg rejste sagen, var de muligheder intakte. Men man kom ikke igennem med spørgsmålet, og på det tidspunkt havde vi de regler, som hr. Martin Henriksen taler om nu. Så hvis der havde været en vilje til det på det tidspunkt, kunne man være gået ind og have gjort noget.

Det, jeg undrer mig meget over, er, at da det var på TV2/Nord den 7. december 2012, hvor der stadig væk var de her muligheder for at kunne klage, var der overhovedet ingen af mine kolleger, der tog den her sag op og spurgte, om vi ikke skulle få løst det problem. Men jeg holdt fast i, at jeg syntes, at der skulle være en mulighed for at ændre på det her, for på mange måder synes jeg, at vi selvfølgelig skal have en stram og fair udlændingepolitik, men der opstår også nogle situationer som f.eks. den her, hvor alle erkendte, at der var et hul i loven. Det skal man selvfølgelig lukke, når man bliver gjort opmærksom på sådan en sag.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:13

Martin Henriksen (DF):

Jeg er enig med hr. Bjarne Laustsen i, at den tidligere justitsminister kunne have grebet ind og forhindret udsendelse, og det ville da have været godt, hvis man havde gjort det.

Sagen er så bare den, at der kan komme sager fremadrettet, hvilket vi jo ikke kan spå om, fordi der jo er mange forskellige historier og menneskeskæbner ude i verden, og nogle af dem finder på et eller andet tidspunkt vej til Danmark. Og så siger jeg bare, at det er umuligt at lave udlændingelovgivning, som tager højde for alle mulige

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:13

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo heller ikke det, vi gør. Men jeg har været her længe nok til at vide, at lovgivere – og det er os – vedtager love, og derfor er det også lovgivere, der kan lave love om, hvis vi synes, der er noget galt. Det er lige nøjagtig det, man gør, det er det, man er kommet til nu. Derfor er der for mig at se ikke nogen særlov i det her. Man foretager en ændring i forbindelse med et forhold, som ikke eksisterede før; man kommer med klare regler om det, og så er der mulighed for, at folk, der som Suthida har været her i en tid, kan gå ind og søge, og det er sådan set fint nok.

Jeg deltager gerne i diskussioner med Dansk Folkeparti, men jeg klandrer Dansk Folkeparti for, at de siden den 7. december, da den her sag kom op, hvor man i Dansk Folkeparti selv har haft rig lejlighed til at gøre noget ved det, hvis man syntes, der skulle gøres noget, ikke har gjort noget. Dansk Folkeparti må selv om, hvad de stemmer, om de stemmer gult, rødt, grønt, eller hvad de gør, men jeg synes, at når Dansk Folkeparti nu synes, at moderen og Im skal være her, ville det have klædt dem, at de så også selv havde ageret i sagen.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det ministeren.

Kl. 15:14

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Også tak til jer alle sammen for jeres kommentarer. Der har været mange kommentarer om historikken og om, hvad der er gået forud for, at det her lovforslag er blevet fremsat, og jeg tror, jeg vil afholde mig fra at gå dybere ned i det, for jeg har jo ikke været en del af det. Jeg har selvfølgelig siddet og lyttet til den debat, I har haft om de aktier, I selv har haft i sagen. Men det, jeg i øvrigt gerne vil sige, er tak for den overordnede positive modtagelse af lovforslaget.

Som det også fremgår af fremsættelsestalen, ønskes lovforslaget hastebehandlet. Det er jo så også lidt et svar til hr. Bjarne Laustsen, som beder om, at tingene går hurtigt. Det er vi sådan set alle sammen enige om at det skal, tror jeg. Derfor vil jeg også være meget opmærksom på at besvare de spørgsmål, der måtte komme, hurtigst muligt, og jeg tror ikke, at vi i Justitsministeriet planlægger at gå i seng mellem torsdag og fredag, for vi skal være helt sikre på, at spørgsmålene bliver besvaret og behandlingen af lovforslaget kan gå videre.

Så tak for en overordnet positiv modtagelse. Det glæder mig.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:16

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg har aldrig forstået, hvordan det kan være, at man i Justitsministeriet – og det er fair nok, for ministeren var ikke minister på det tidspunkt – da vi holdt møde i Justitsministeriet med den tidlige-

re justitsminister og Dansk Folkeparti spurgte, om man havde undersøgt muligheden for at give dem opholdstilladelse efter andre bestemmelser, så svarede, at det havde man ikke undersøgt. Jeg spurgte så, om man ikke ville undersøge det. Her svarede man, at det ville man ikke undersøge. Det er meget mærkeligt. I stedet for vælger man at gøre det på den her måde, men det er så historie nu.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om den nye justitsminister fremadrettet vil genetablere klageadgangen til ministeren, når der er nogle specielle sager, så vi kan undgå, at man laver lovgivning på baggrund af enkeltsager med tilbagevirkende kraft. For der vil også komme sager fremover, enkeltsager, hvor lovgivningen ikke tager højde for det. Det kommer der altid, for lovene er lavet af mennesker, og lovene administreres af mennesker, og derfor vil der ske fejl en gang imellem, og så er det godt, at der er fleksibilitet i systemet, så en minister har mulighed for at gribe ind i særlige tilfælde. Vil ministeren genoprette den klageadgang?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Regeringen har ikke den holdning, at vi skal have fri indvandring til Danmark. Og det betyder også, at vi bliver nødt til at have nogle grænser for, hvornår man må have lov til at opholde sig i Danmark. Når der er nogle grænser, så vil der også altid være nogle mennesker, som falder på den ene eller på den anden side. Derfor ser vi også nogle gange de her sager, som kommer til at fylde meget, og hvor vi alle sammen bliver rørt, med et stik i hjertet, for ligger grænsen så nu det rigtige sted?

I den her sag var det jo meget tydeligt, og det er også et bredt flertal i Folketinget, som står bag en ændring af loven, simpelt hen fordi man blev opmærksom på, at det ikke var rimeligt. Altså, mister man sit opholdsgrundlag, fordi ens ægtefælle dør, så er det ikke rimeligt, at der ikke er bedre muligheder for at få lov til at blive.

Når det gælder de regler, der var tidligere, var der, hvis man skulle have brugt barnet som en løftestang til at kigge på, om man kunne få ophold i Danmark, indført nogle begrænsninger i forhold til i hvor lang tid man skulle have været her, inden de muligheder kunne bringes i anvendelse, og derfor duede de regler ikke. Derfor er der nu kommet et lovforslag, som kommer til at gælde for alle andre, som står i en lignende situation. Det er ikke en særlov, men det er en lov, som kommer til at omfatte alle andre, som står i samme situation, dog med en særlig overgangsordning, sådan at hvis der har været situationer, hvor mennesker er blevet udvist af Danmark, på grund af at deres ægtefælle er død, så vil de også få mulighed for at søge.

Så det er ikke nogen særlov, men en ny bestemmelse. Og nej – vil jeg sige til hr. Martin Henriksen – vi ønsker ikke at genindføre det gamle system. Vi synes tværtimod, det er meget fornuftigt, at det nu ligger i Udlændingenævnet, sådan at der er samme adgang for alle til at klage.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Der er ikke flere, der ønsker ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:18

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. januar 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:19).